

WALT DISNEY

MC
110.321

Vidám mesék

Az úri macskák kalandjai

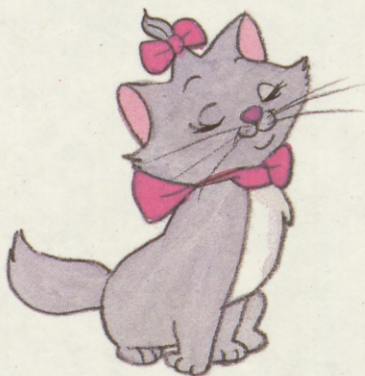
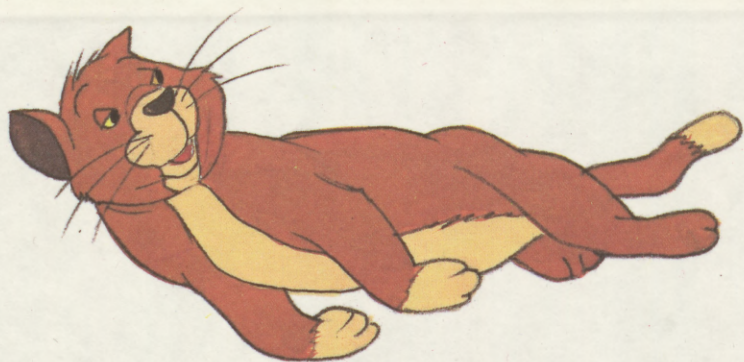

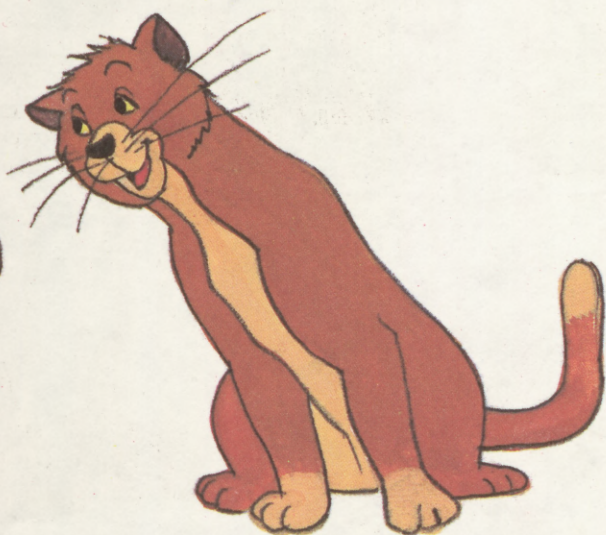
Lucifer születésnap meglepetése

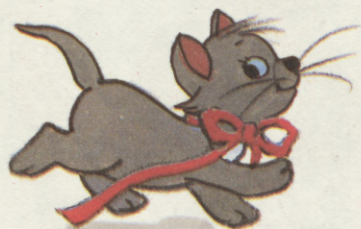

Kis Tekergő kalandjai

WALT DISNEY

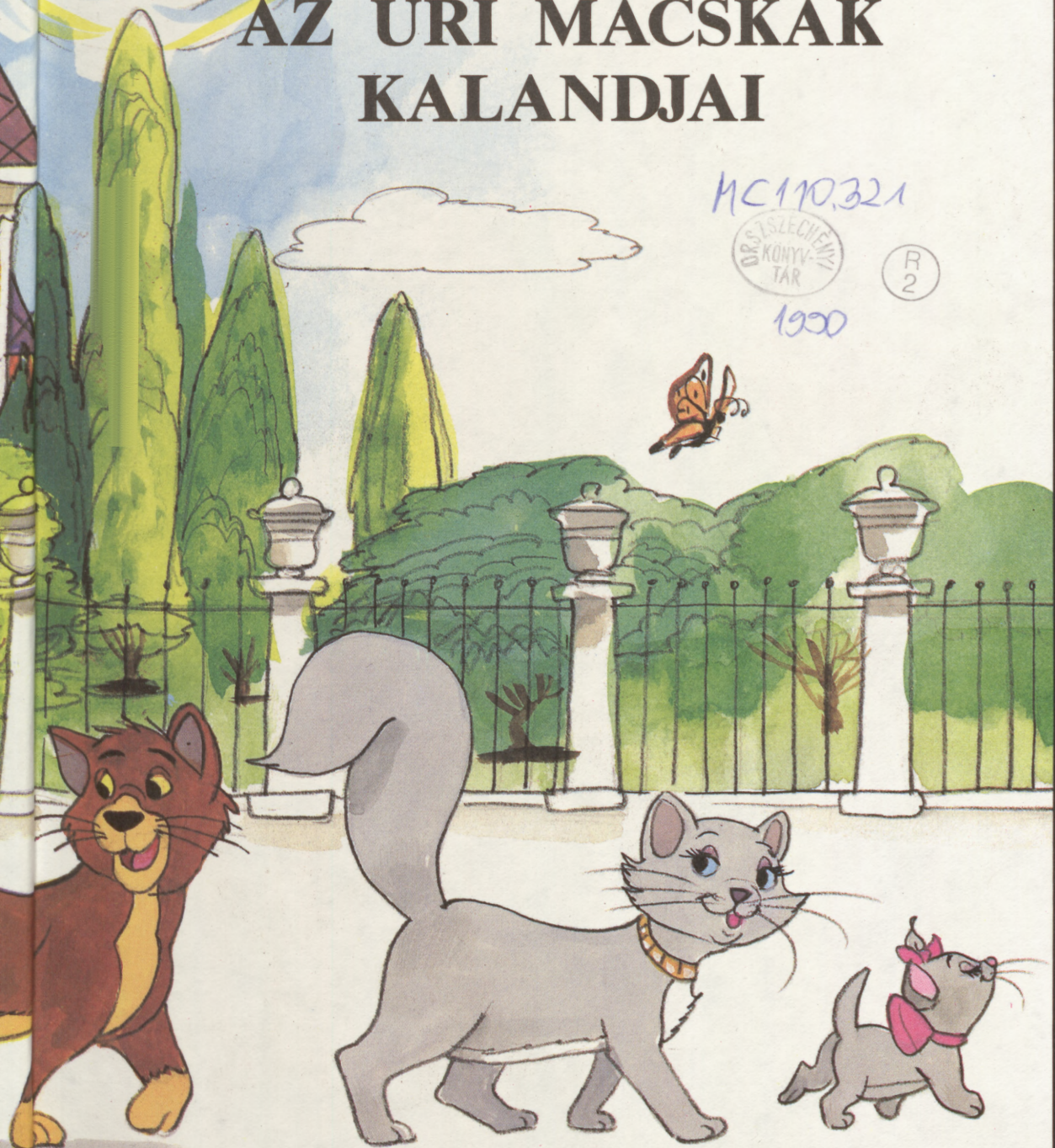
AZ ÚRI MACSKÁK KALANDJAI

MC110.321

R
2

1990

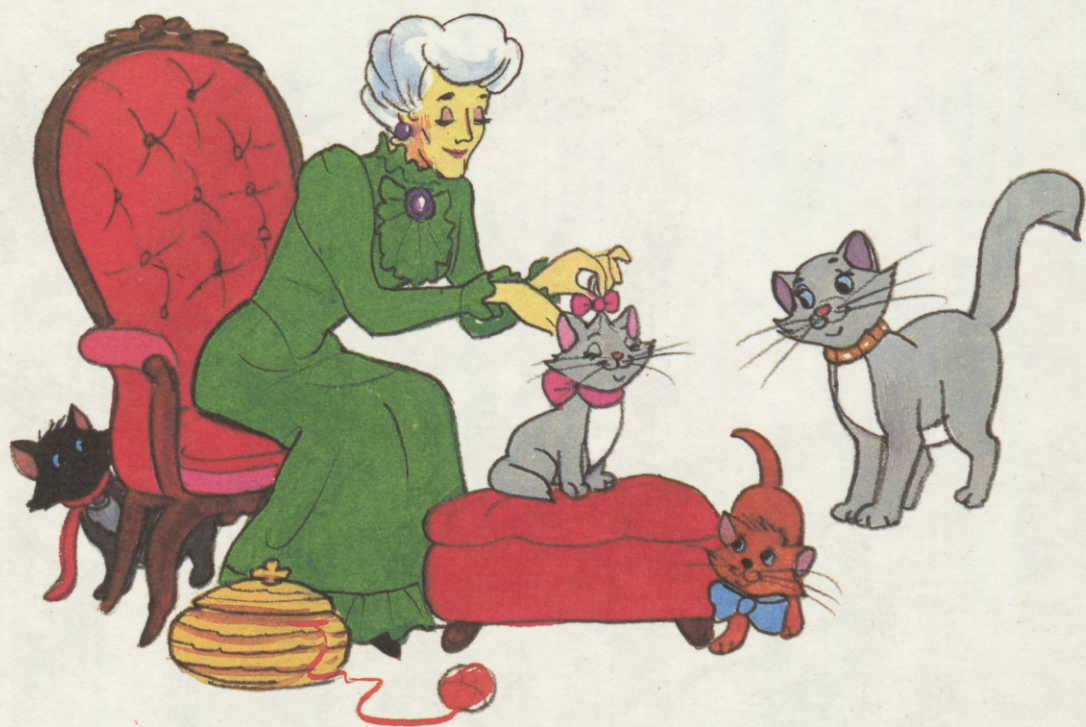

Emlékeztek még az úri macskákra? Duchessnek,
a csodaszép macskahölgynek három kiscicája volt,
Toulouse, Berlioz és Marie.

Mind a négyen egy nagy villában laktak egy idős hölgygel.
A macskák a házinénit egyszerűen
Madamnak hívták.

Madam csodaszép masnikat ajándékozott nekik,
és minden nap friss tejszínt kaptak tőle.

Nagyon szerette a macskáit
és mindig
vigyázott rájuk.

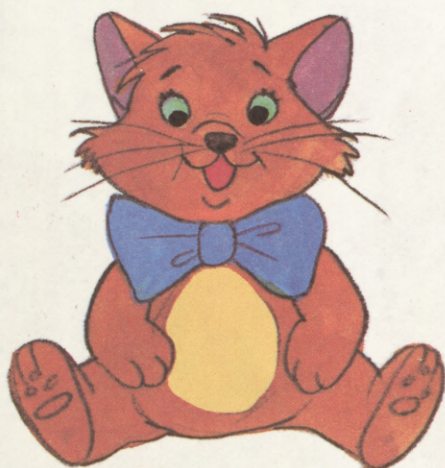

Duchess jólnevelt macskahölgy volt,
aki a gyerekeinek is megtanította, mi illik.

Marie
előkelően tudott
lépkedni.

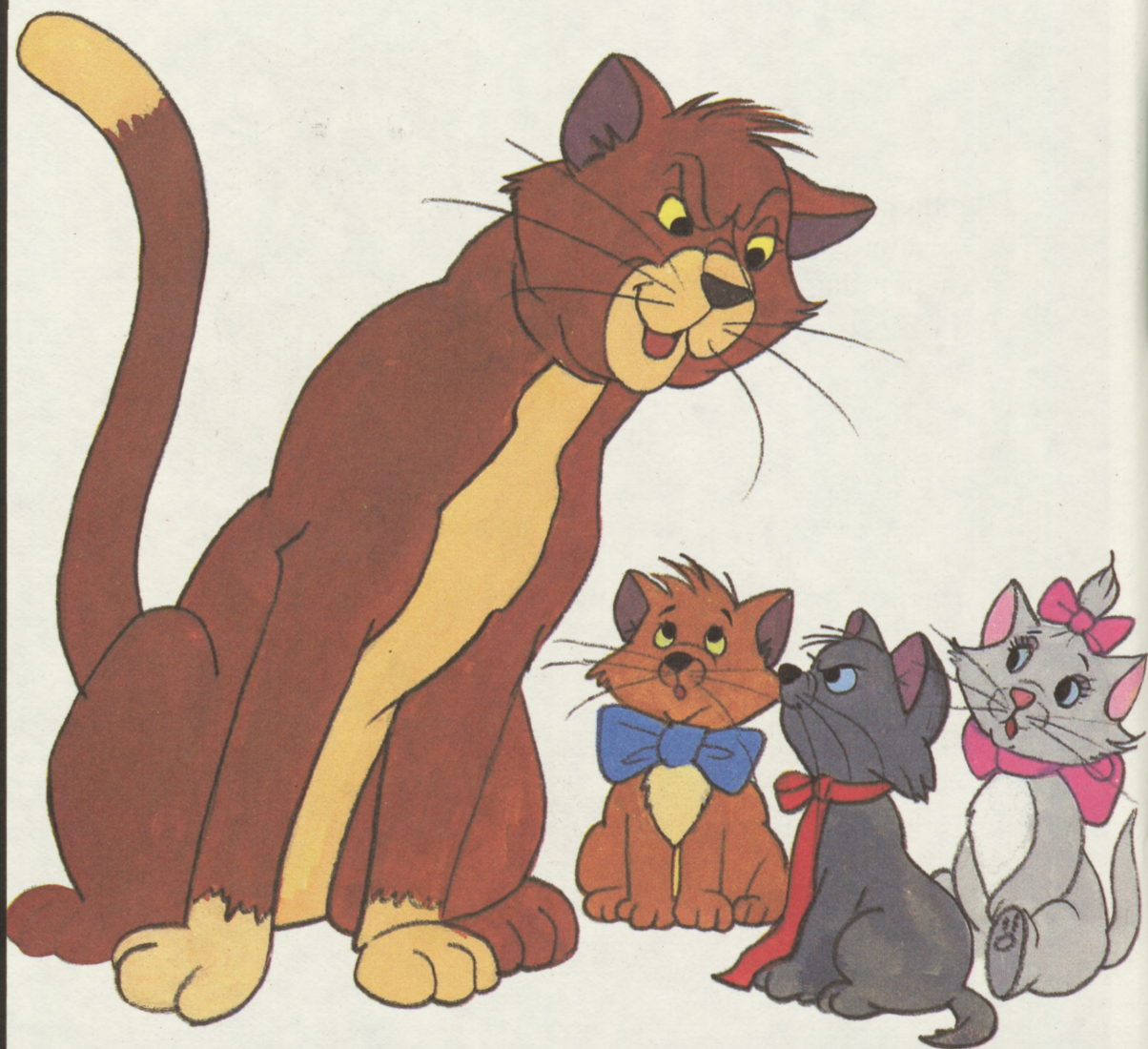
Toulouse megtanult
biztonságosan ülni
a popsiján.

Berlioz pedig elegánsan tudott ugrani.

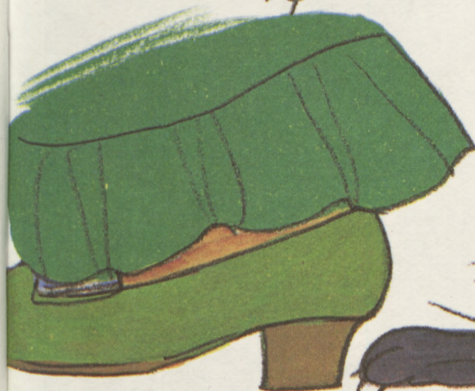

De amikor egy napon az utcáról betévedt hozzánk
Thomas O'Malley, minden megváltozott.
O'Malley ugyan bátor és kedves kandúr volt, de néha
neveletlenül és illetlenül viselkedett. Ennek ellenére
a kiscicák csodálták és olyanok akartak lenni,
mint ő.

Ezért Marie megtanult
dühösen fújni.

Berlioz azt gyakorolta, hogy lehet észrevétlenül
megközelíteni valamit.

Toulouse
szorgalmasan élesítette
karmait.

Hamarosan mindhárman elfelejtkeztek az illemről.
Minden szekrényre felmásztak, verekedtek és
nagy rendetlenséget csináltak.
Madam és Duchess kétségbe voltak esve.

Végül Duchess nagyon megharagudott O'Malley-re:
- Kérlek, ne tanítsd a kicsiket illetlen dolgokra. Ne mutass nekik
rossz példát! - O'Malley-nek nem esett jól a dolog,
de megígérte, hogy megjavul.

Egy napon a Madam egyik barátnője jött látogatóba, és a kutyusát is magával hozta. A két hölgy teázott, a macskák pedig barátságosan játszottak az asztal mellett a földön, de a kutya nem szerette a macskákat és állandóan morgott O'Malley-re.

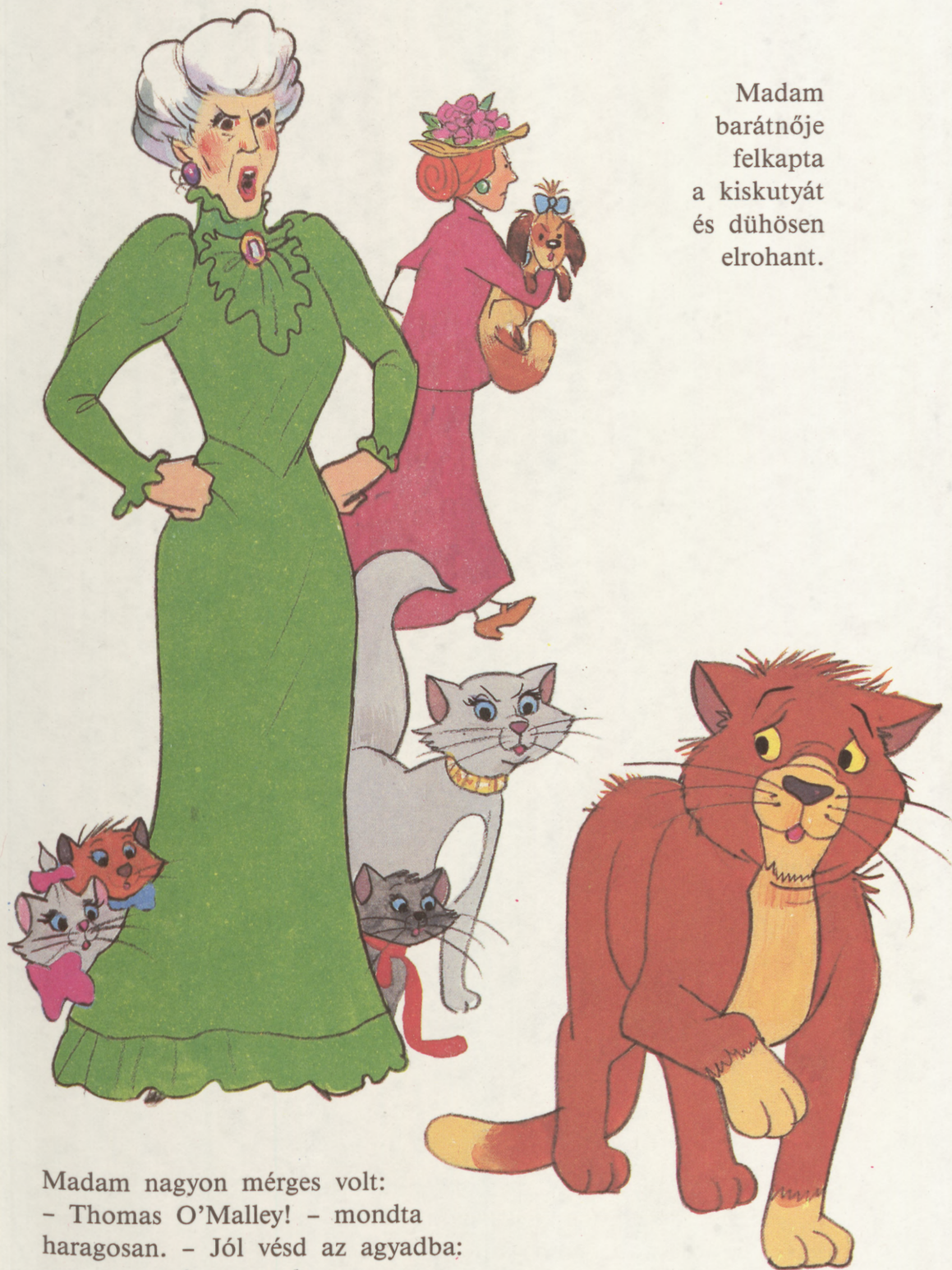

Pedig O' Malley
most igazán jól
akart viselkedni.

Ám egyszer csak egymásnak estek és elkezdtek
verekedni. Az asztal feldőlt,
a teáscsészék és a finom süti
lerepült a földre.

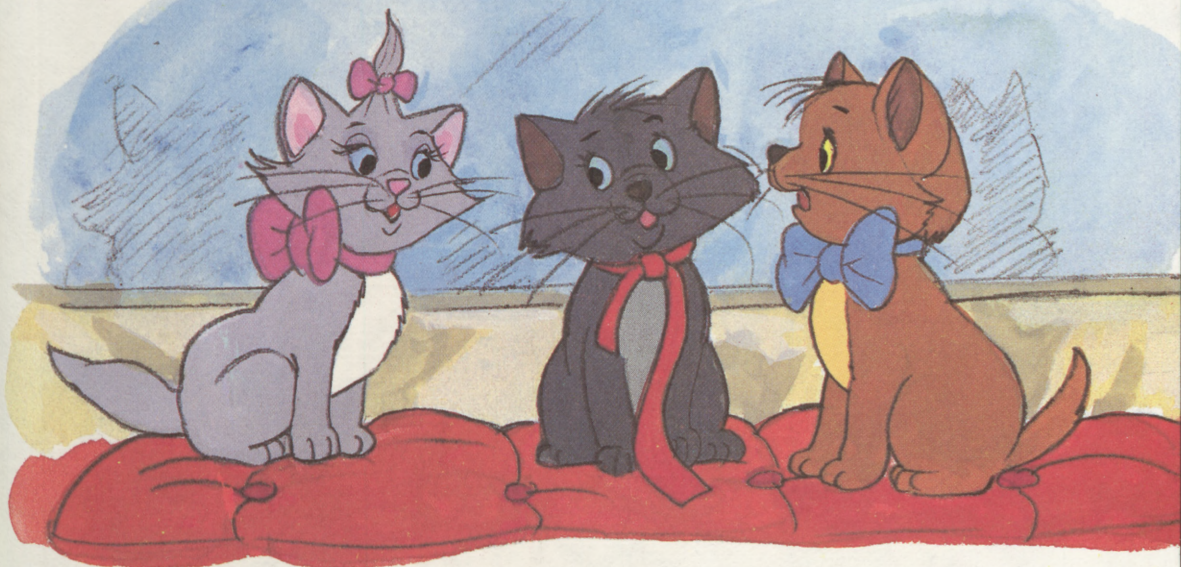
Madam
barátnője
felkapta
a kiskutyát
és dühösen
elrohant.

Madam nagyon mérges volt:
– Thomas O'Malley! – mondta
haragosan. – Jól védj az agyadba;
nem az utcán vagy, hanem egy
tisztességes házban.

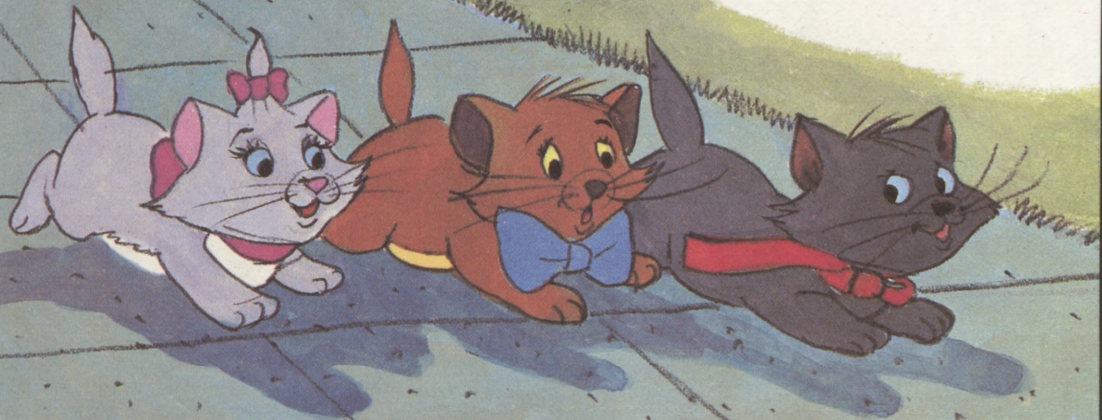

Thomas O'Malley nem érezte magát bűnösnek. A kutya kezdte az egészet, de a Madam rá haragudott. Ezért úgy döntött, hogy elmegy. A kiscicák látták, ahogy elódalog.

Nem tudták, mit gondoljanak a történekről. Marie rábeszélte a testvéreit, hogy menjenek utána.
- Gyertek, fussunk utána! Tűnjünk el innen mi is, és éljünk az utcán!

Mindhárman
elfutottak.

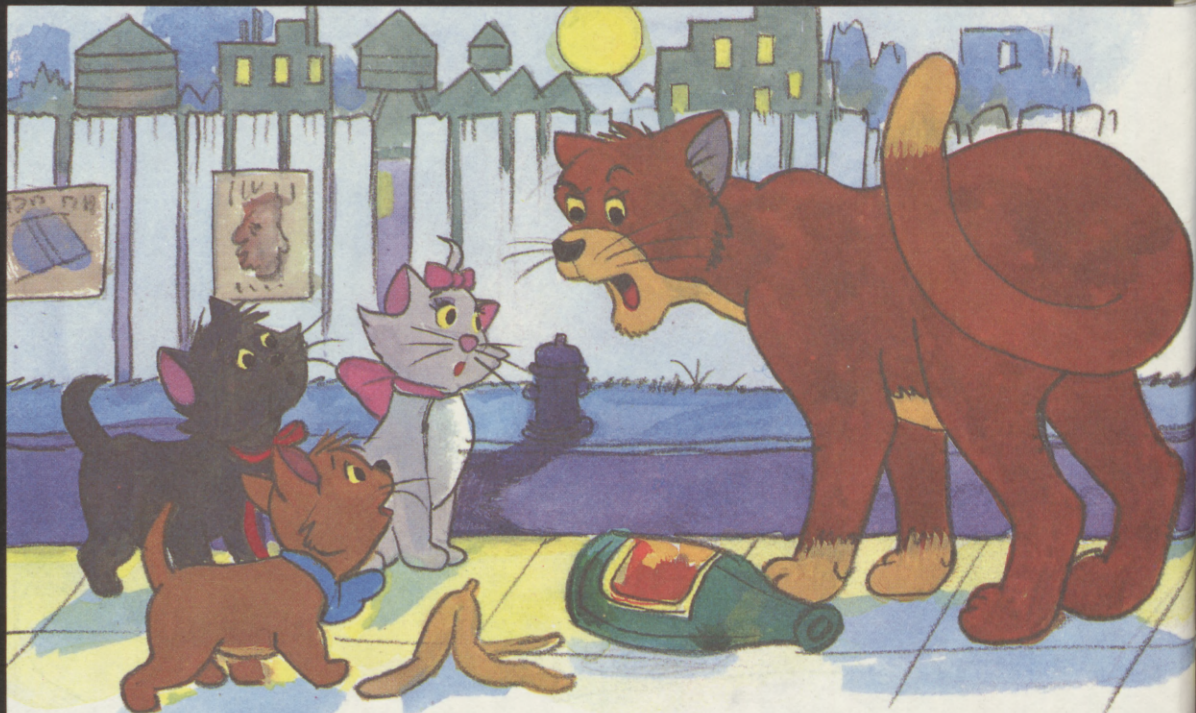

A kismacskák az egész városon át követték O'Malley-t, de ő semmit nem vett észre.

Lassacskán besötétedett.
O'Malley egyre messzebbre
került a háztól.
Újra jól érezte magát.

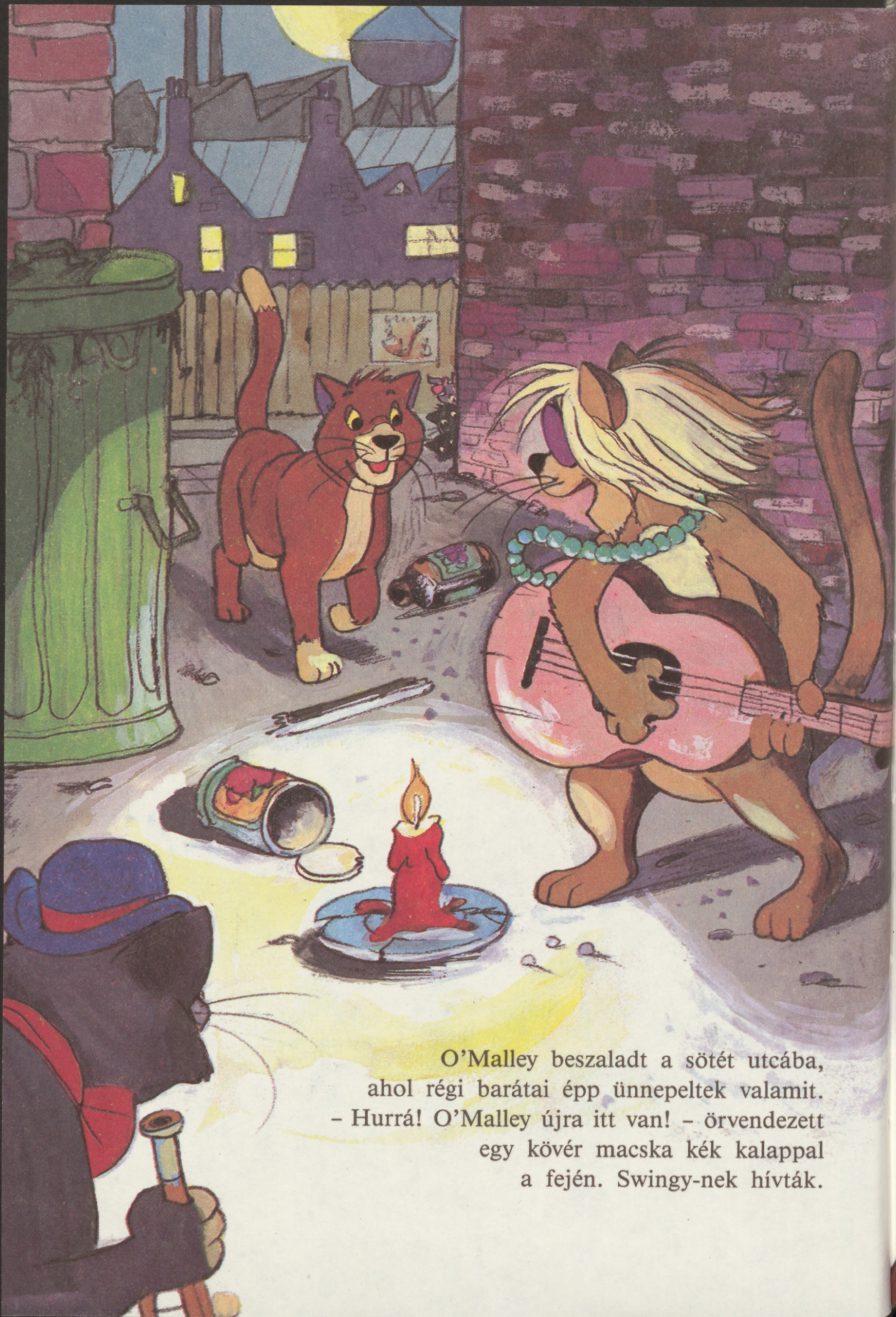

A cicákat csak a város szélén vette észre. Te jó ég! – kiáltotta. – Ez a hely nem kismacskáknak való. Szaladjatok haza, amilyen gyorsan csak tudtok! – Aztán megfordult és ment tovább.

A kicsik nem akartak hazamenni.
Egészen egy utcáig követték
O'Malley-t. Még soha sem hallottak
olyan furcsa zajokat és nem láttak
olyan muris árnyékokat,
mint itt. – Fiúk, fiúk! – mondta Marie.
– Ez nagyon izgalmas!

O'Malley beszaladt a sötét utcába,
ahol régi barátai épp ünnepeltek valamit.
- Hurrá! O'Malley újra itt van! - örvendezett
egy kövér macska kék kalappal
a fején. Swingy-nek hívták.

Ebben a pillanatban vette észre
O'Malley a kismacskákat.

- Nem megmondtam, hogy menjetek haza?!
- szidta őket.

- Hagyd, hadd maradjanak! - csitították a többiek.
- Olyan aranyosak ezek a kis tigrisek!

O'Malley beleegyezett és betársult barátaihoz a macskazenekarba. A macskák boldogok voltak. Önfeláldozóan táncoltak és a fél éjszakát áténekeltek: „Az utcai élet csuda jó, táncolni és énekelni ott bomba jó!”

A zene egyre hangosabb lett. Hirtelen üres konzervdobozok tömkelege és egy cipő repült feléjük, ami egyiküket fejen is találta.

- Még egy dalt! - kiáltotta Swingy ugyanabban a pillanatban.

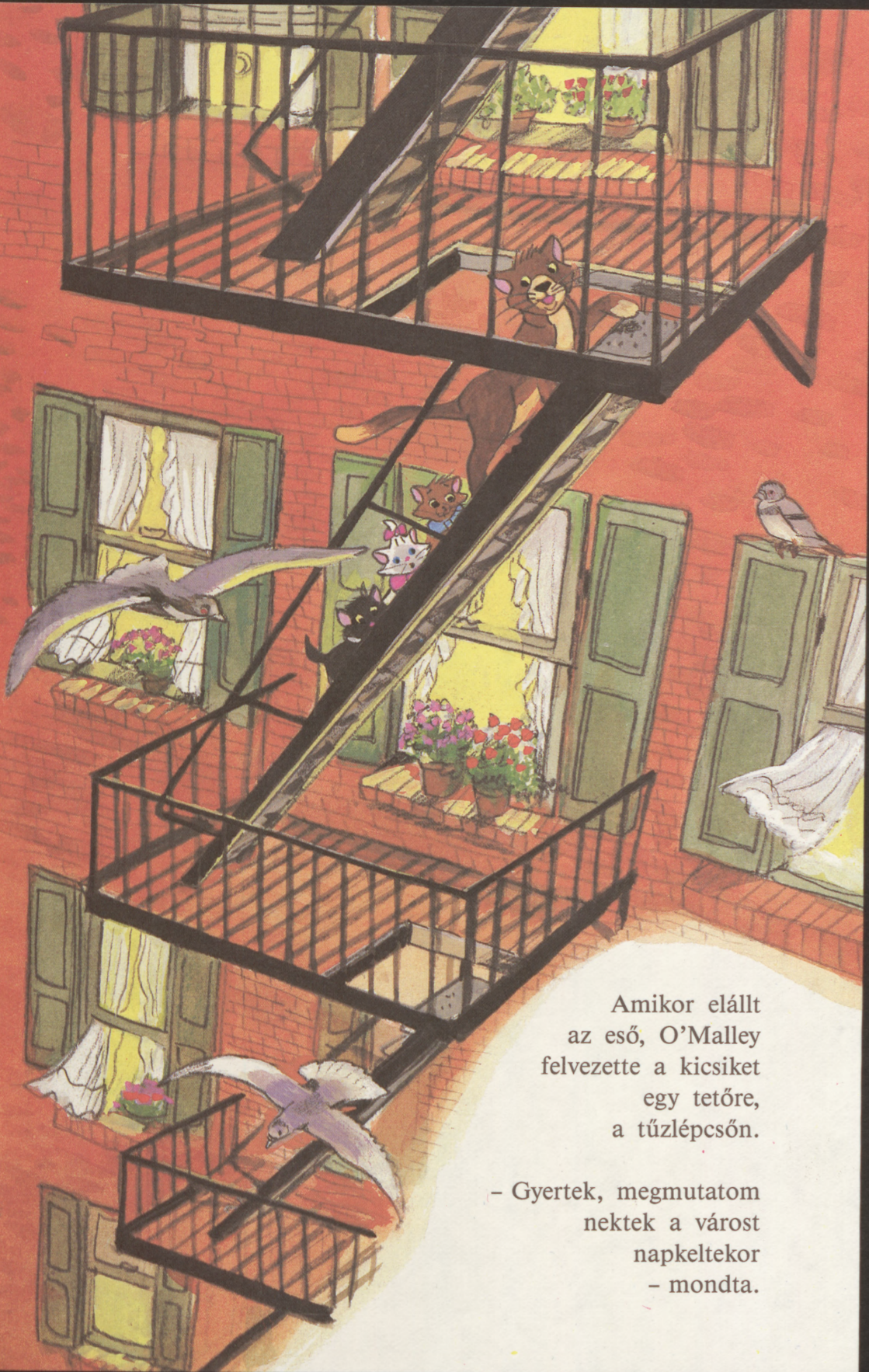

- Hagyjátok abba
a zajongást! – ordította
egy hang. A szomszédok
már nagyon
haragosak voltak.

A macskáknak inukba szállt
a bátorságuk. – Gyorsan el
innen! – kiáltotta
O'Malley.

O'Malley és a kismacskák egy csőben bújtak el.
Időközben kivilágosodott és eleredt az eső.
Toulouse, Berlioz és Marie fáztak, éhesek voltak,
de O'Malleynek egy szót sem szóltak.

Amikor elállt
az eső, O'Malley
felvezette a kicsiket
egy tetőre,
a tűzlépcsőn.

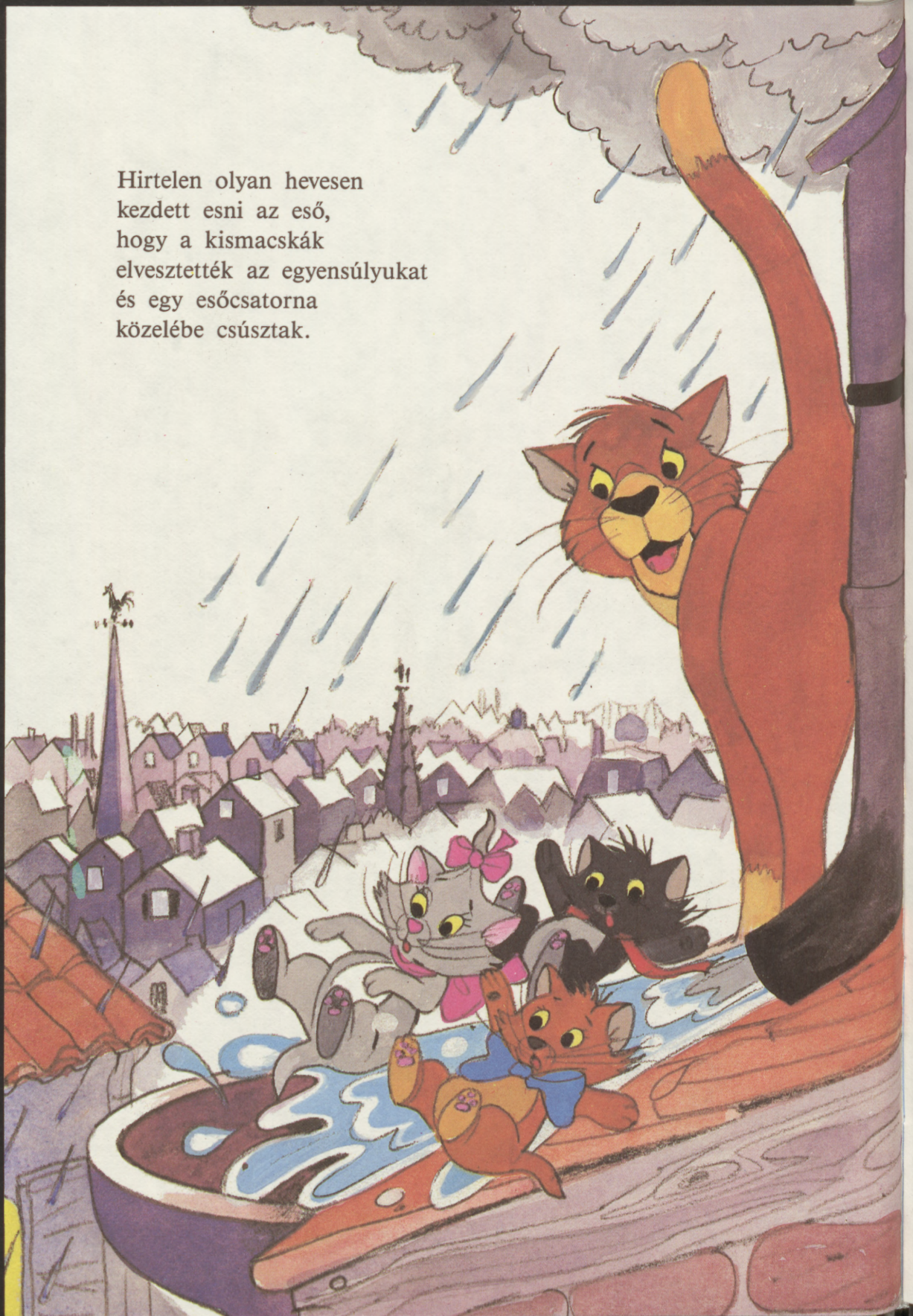
- Gyertek, megmutatom
nektek a várost
napkeltekor
- mondta.

O'Malley és a kismacskák felmászta a tetőre
és kényelmesen elhelyezkedtek. – Sokkal szebb itt fenn,
mint lent a sötét utcában – mondta Toulouse.
– Tudjátok mit, maradjunk fenn a tetőn!

Hirtelen olyan hevesen
kezdett esni az eső,
hogy a kismacskák
elvesztették az egyensúlyukat
és egy esőcsatorna
közelébe csúsztak.

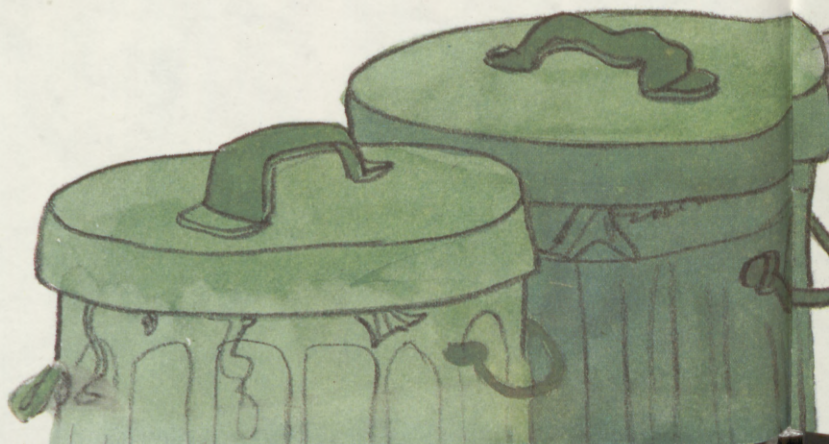
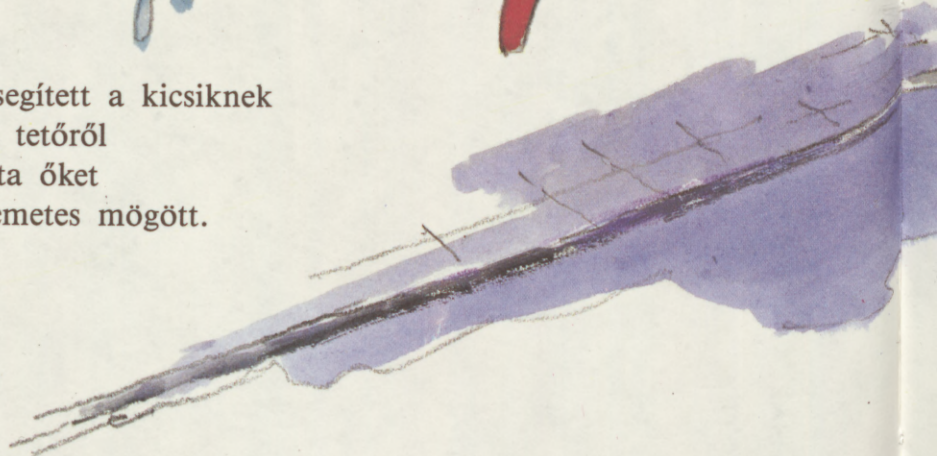

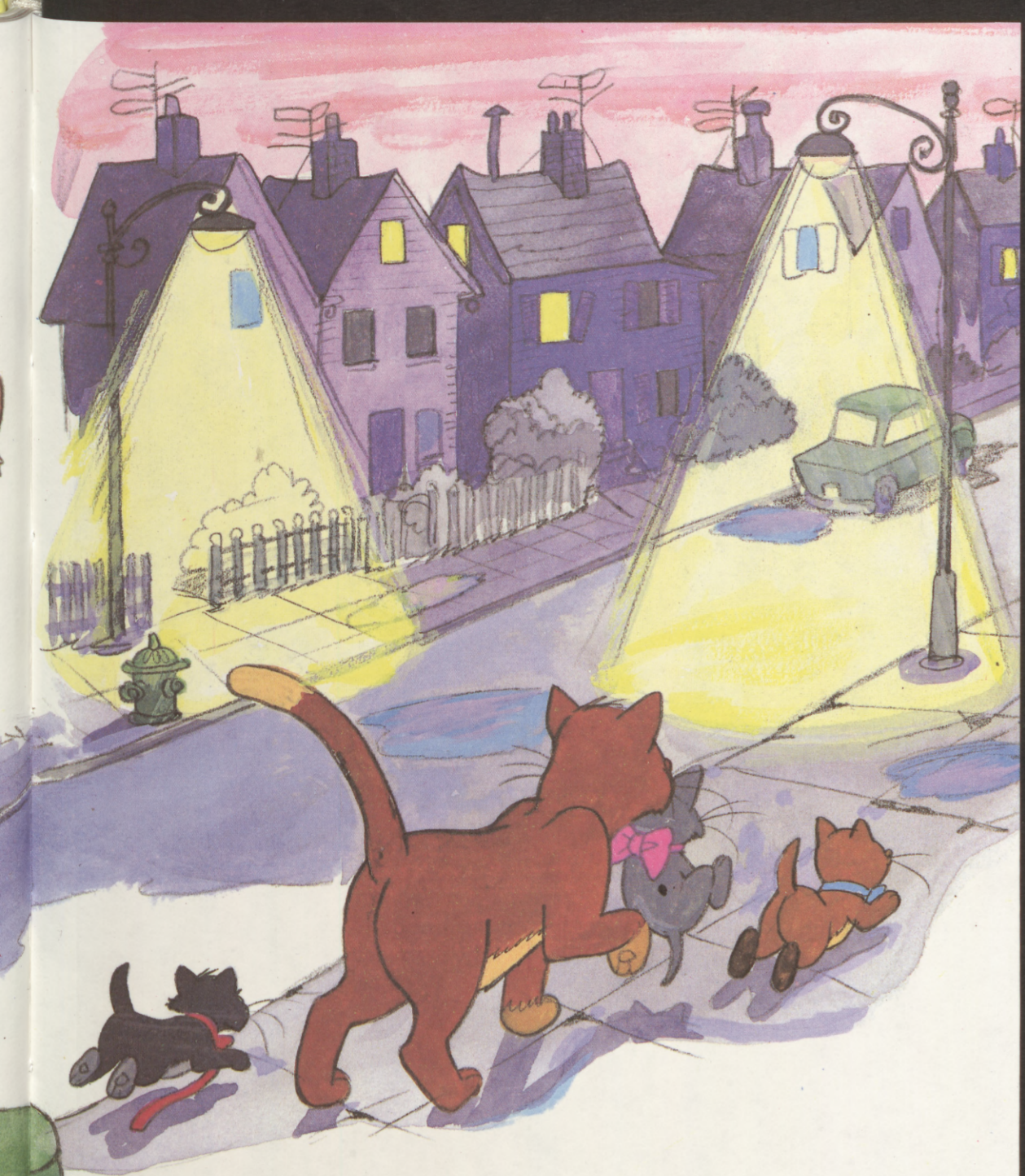
O'Malley épp hogy csak elkapta
őket. - A sötét utcák és a háztetők
nagyon veszélyesek,
ezért ma éjszaka hazaviszlek
benneteket - döntött
O'Malley.

O'Malley segített a kicsiknek
lemászni a tetőről
és elbújtatta őket
néhány szemetes mögött.

Amikor besötétedett, elindult velük hazafelé.
A kicsik rettenetesen fáradtak voltak,
így O'Malley felváltva vitte őket
a szájában.

Mikor végre Madam házához
értek, a cicák ragyogtak
a boldogságtól. O'Malley
elvitte őket az ajtóig,
majd visszafordult.

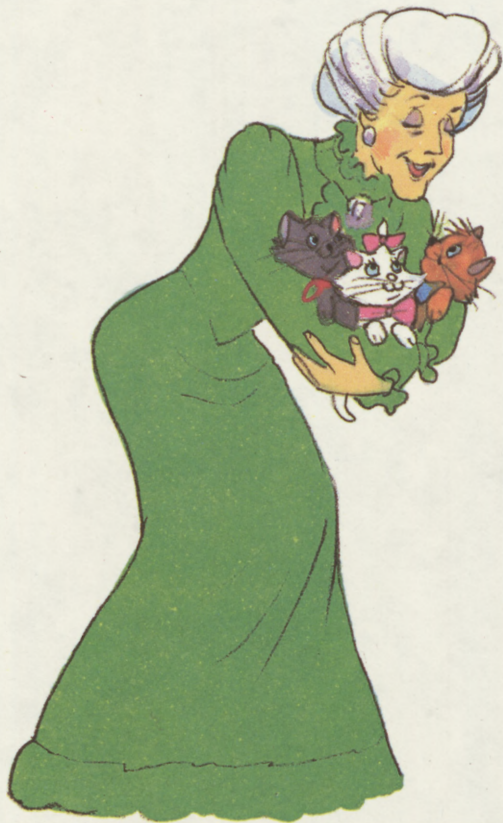

Madam kinyitotta az ajtót.

- Hazajöttek a kiscicák! - kiáltotta boldogan.

- Annyira örülök, hogy újra itthon vagytok.

De hol van Thomas O'Malley?

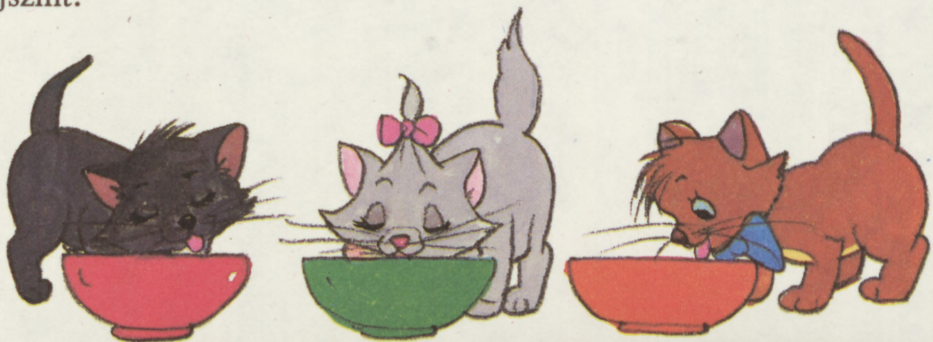

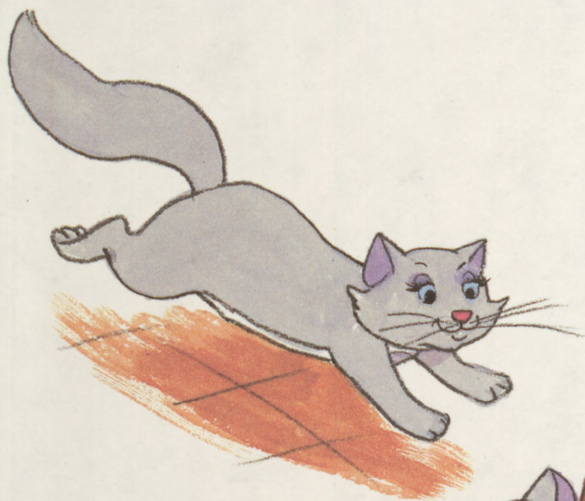
Madam a karjába vette
a három cicát és
becézgette őket.

Megfürdette
mindhármukat,

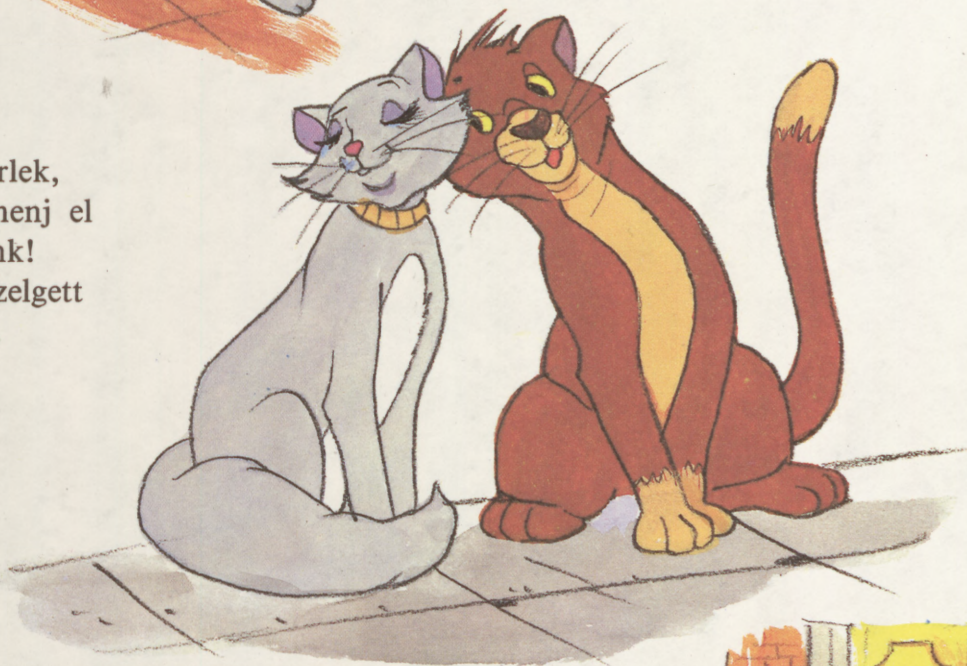
majd mindegyikük kapott
egy-egy tál finom
tejszínt.

Duchess észrevette
O'Malley-t,
és gyorsan utánafutott.

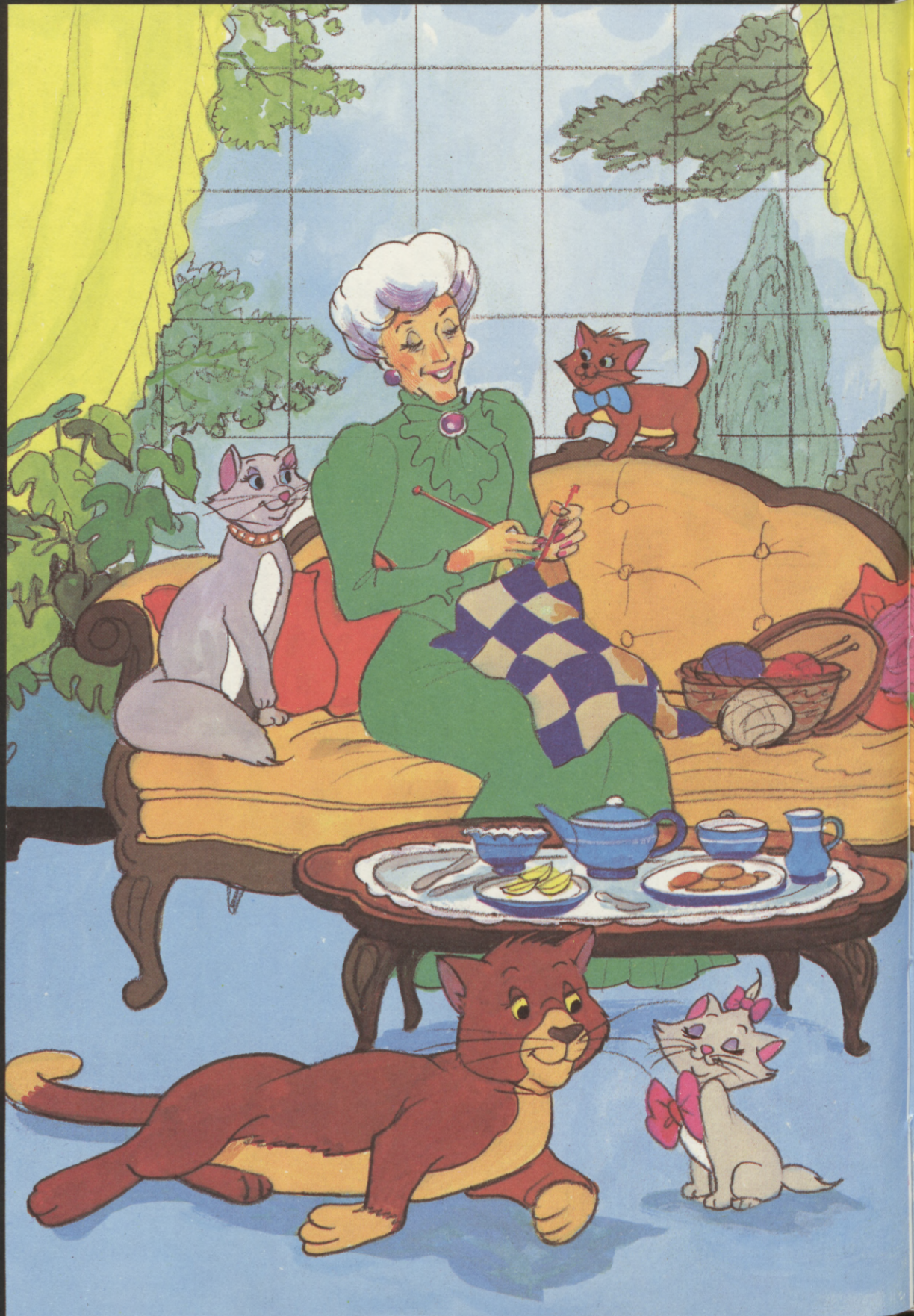
- Kérlek,
ne menj el
tőlünk!
- hízelgett
neki.

- A cicáknak kell egy olyan bátor példakép,
mint te. Azonkívül szükségük van
egy erős apára!

O'Malley-nek ez
nagyon jól esett.

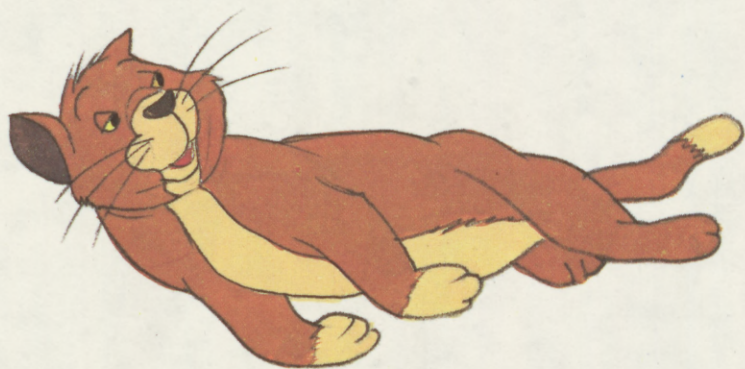

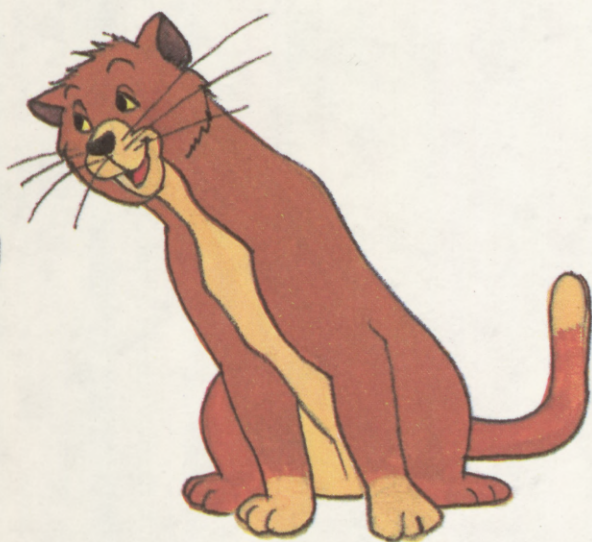

Madam és
Duchess örültek,
hogy a család
újra teljes lett.

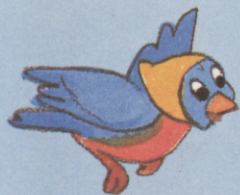

Toulouse, Bérlioz és Marie
boldogok voltak, hogy megint
a kényelmes, meleg lakásban lehettek.
De a legboldogabb közülük O'Malley volt,
hisz Madam és Duchess megbocsátottak neki.
Nem is akart velük haragot tartani.
És arra gondolt: Egy kényelmes otthon
még egy utcai macskának is a legjobb
dolog a világon!

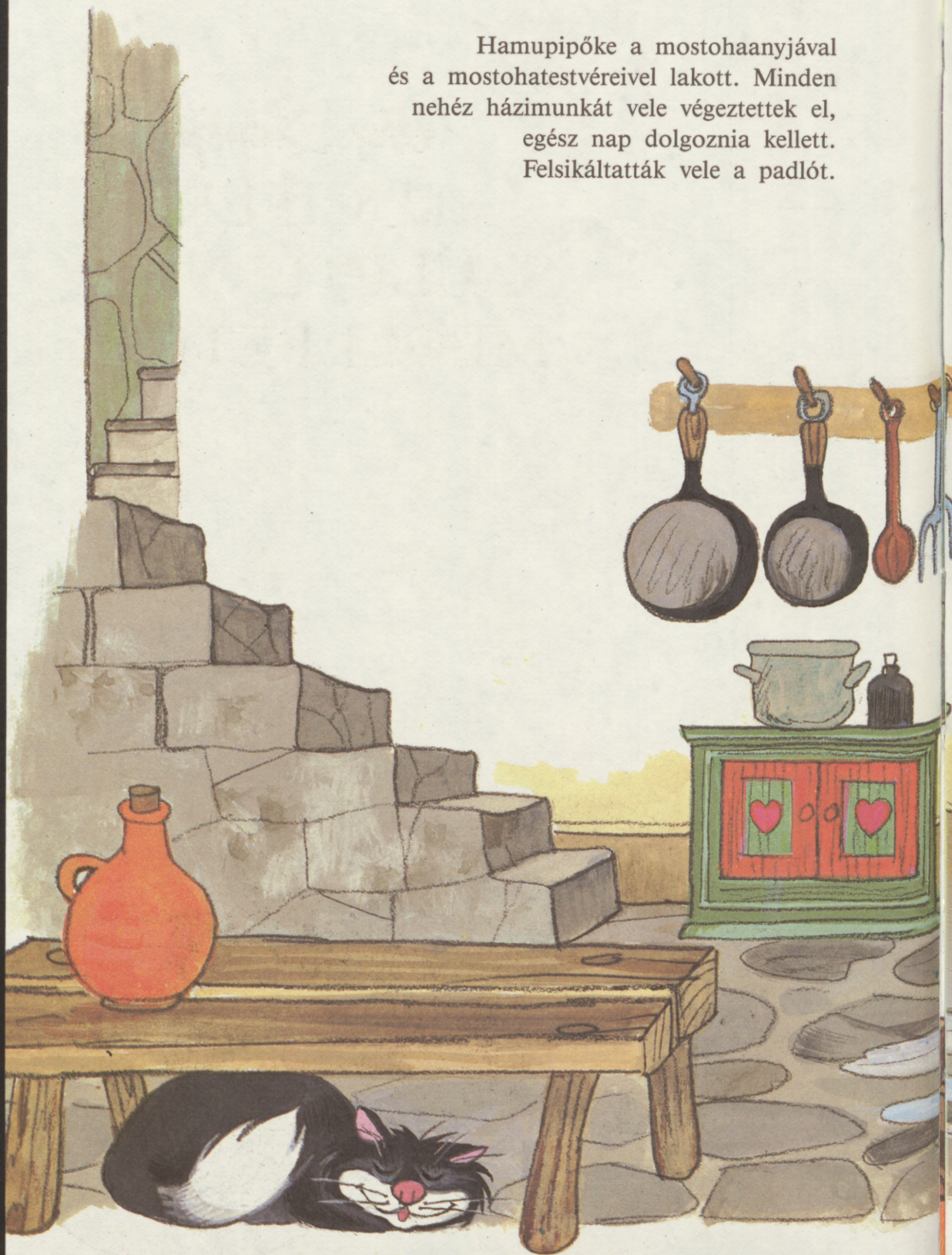

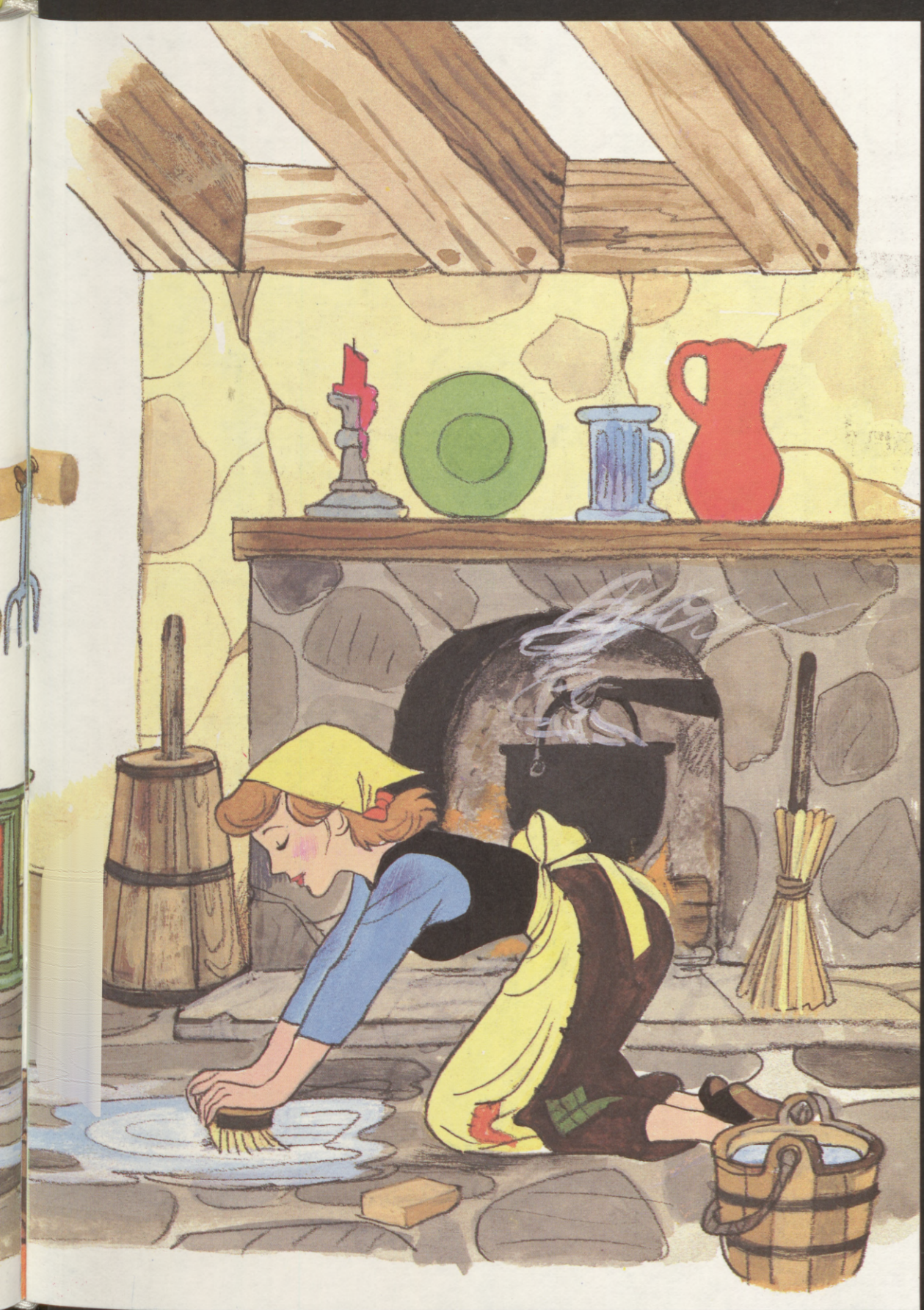

WALT DISNEY
LUCIFER
SZÜLETÉSNAPI
MEGLEPETÉSE

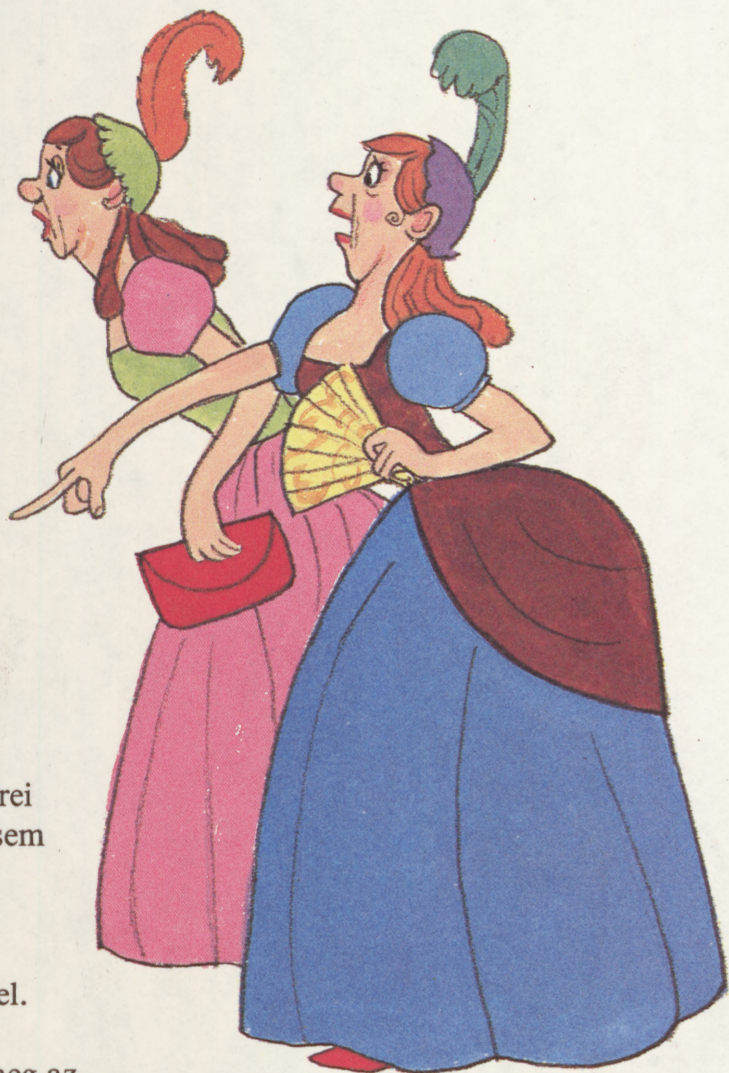
Hamupipőke a mostohaanyjával
és a mostohatestvéreivel lakott. Minden
nehéz házimunkát vele végeztettek el,
egész nap dolgoznia kellett.
Felsikáltatták vele a padlót.

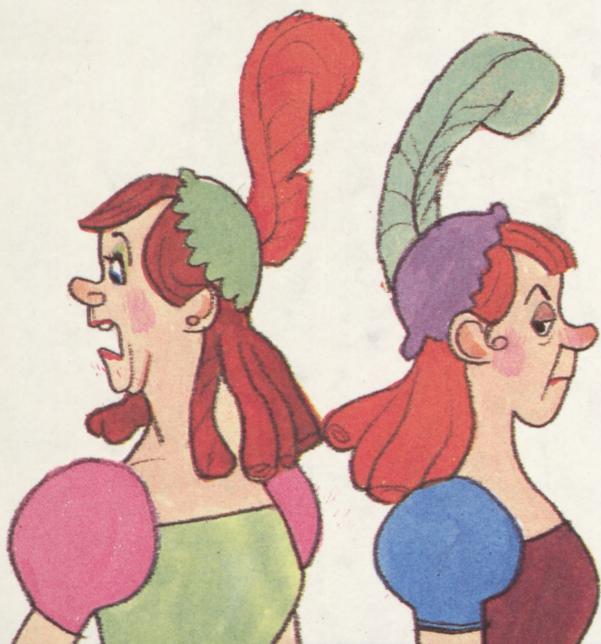

Aztán rengeteg edényt, tálat
és serpenyőt kellett elmosogatnia.

Gonosz
mostohatestvérei
a kisujjukat sem
mozdították.
Mindig csak
veszekedtek
Hamupipókével.

- Miért nem
vetted már meg az
ágyam? - kiabálta
az egyik.

- Miért nem mostad és
vasaltad ki a ruháimat?
- rikácsolta a másik.

Bármilyen szorgosan is dolgozott Hamupipőke,
gonosz mostohája vagy mostohatestvérei
valamiért biztosan megszidták.

Hamupipőke boldogtalan és nagyon szomorú volt. Egyedül érezte magát.

Hamupipőke, ha esténként végzett a munkájával, felment a szobájába. Ez egy apró padlásszoba volt, amihez egy régi, kitaposott kőlépcső vezetett. Mostohája és mostohatestvérei oda soha sem mentek fel, ugyanis azt hitték, hogy ott kísértetek tanyáznak. Csak az alattomos kandúr, Lucifer, a mostohatestvérek macskája akarta Hamupipőke minden lépését követni.

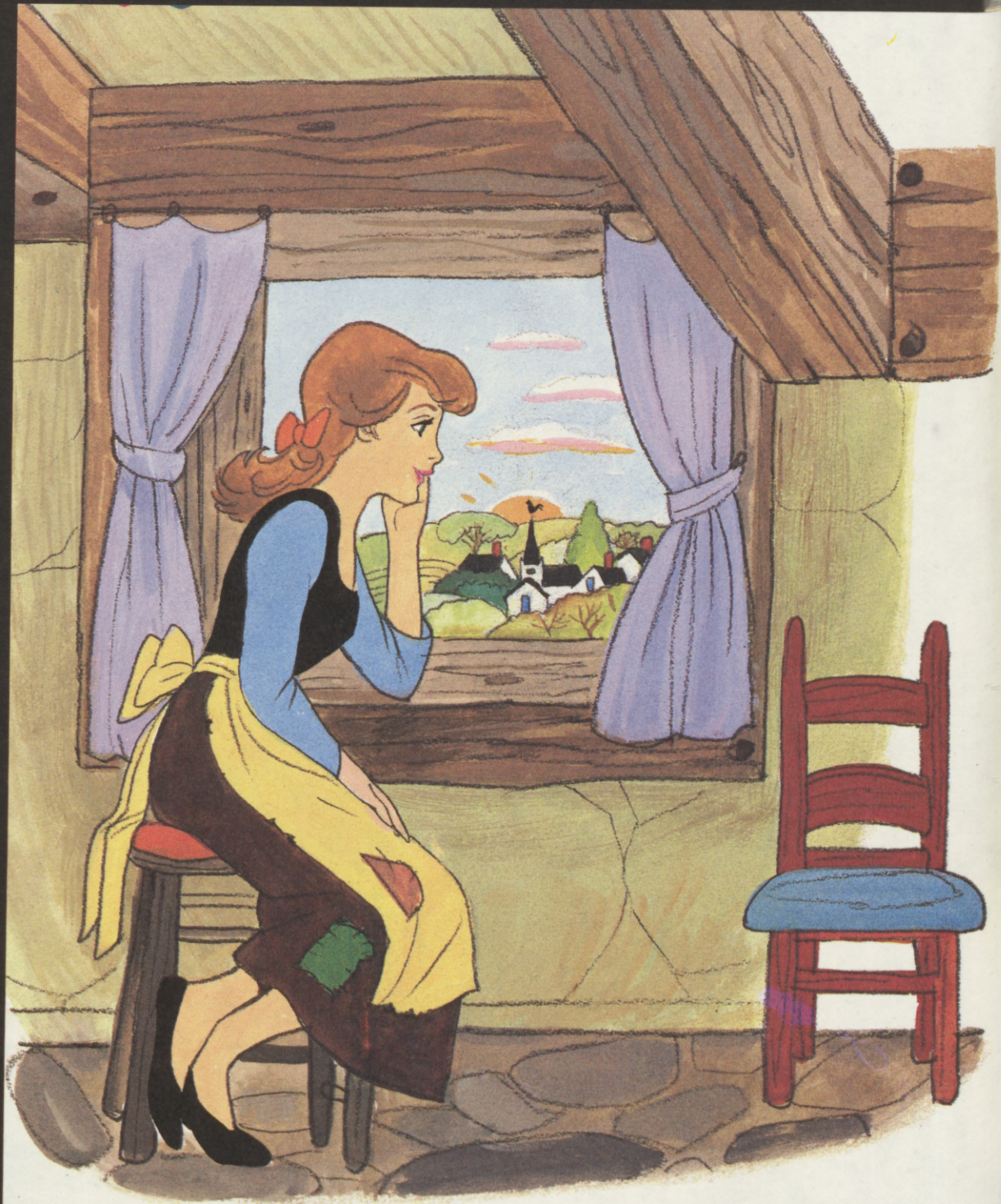
Hamupipőke megpróbálta visszatartani.
- Maradj inkább lenn a konyhában, ott
jó meleg van! - mondta neki, de Lucifer
rá se hederített.

Hamupipőke nagyon otthonosan rendezte be szobáját,
annak ellenére, hogy az csak egy
padlásszoba volt.

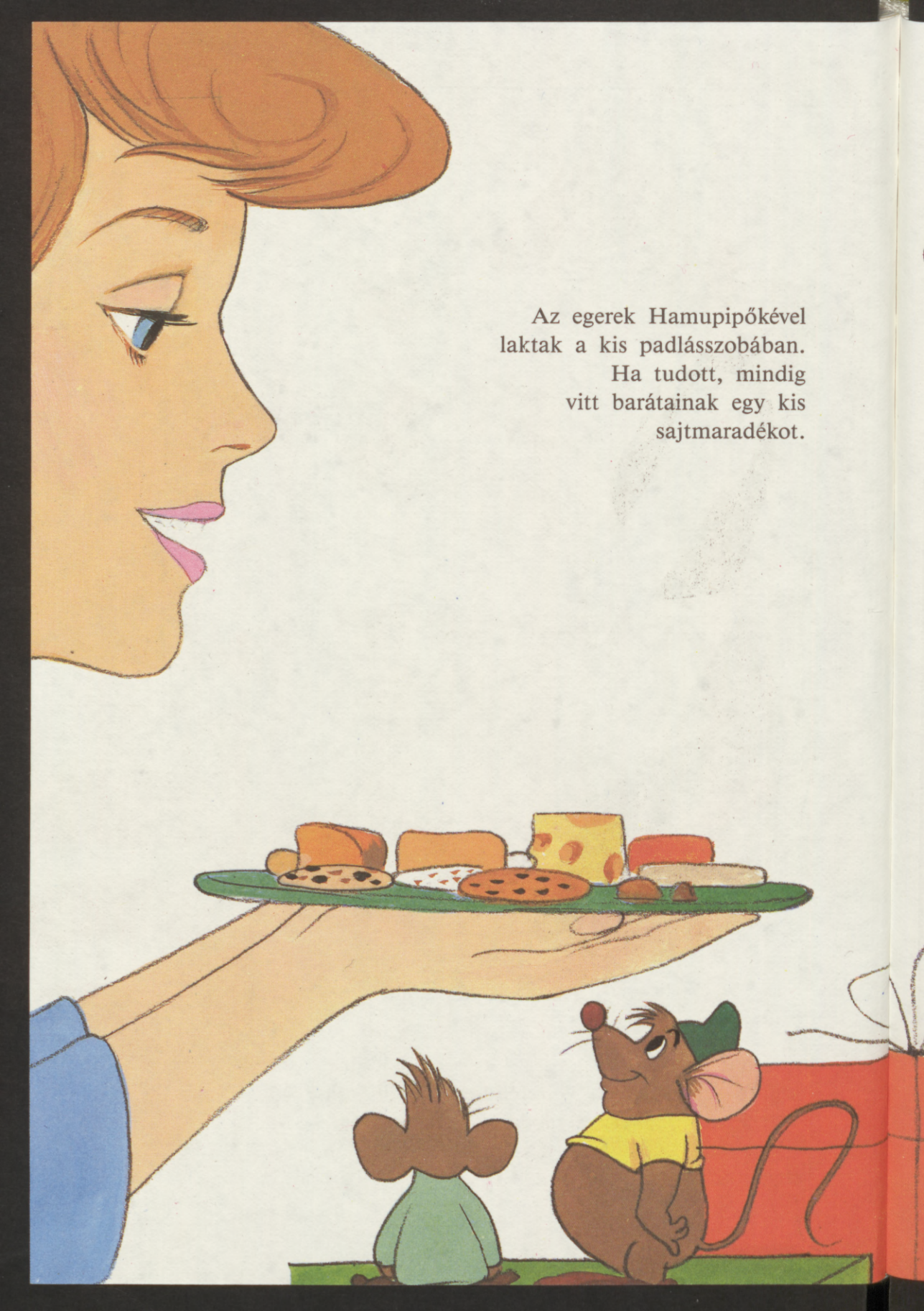

Szerette a szobaablakból elátároló csodálatos kilátást. Ott üldögélt esténként és egy boldogabb életről álmodozott.

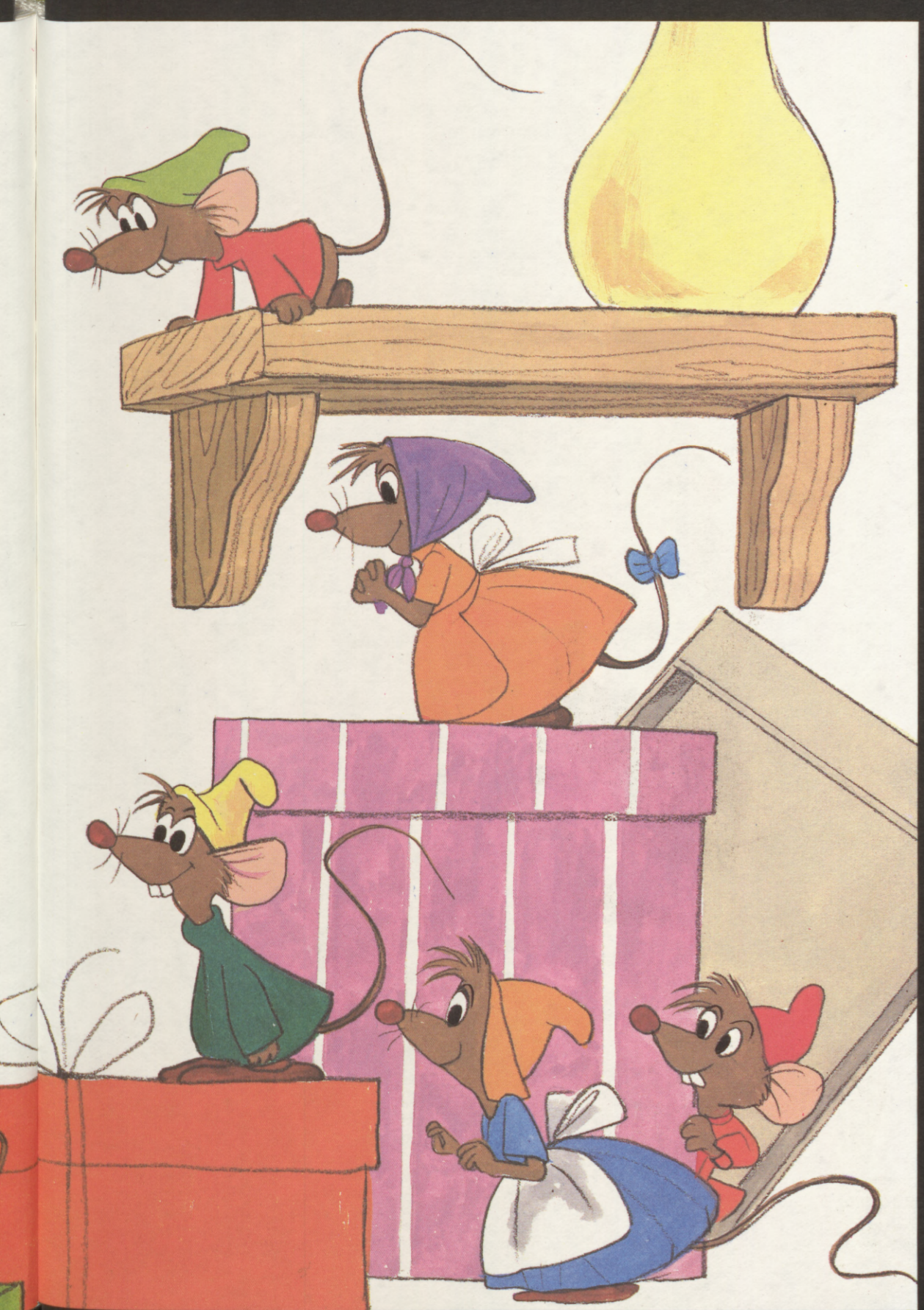
Hamupipőke mégsem volt teljesen egyedül. Sok kis barátja volt, egerek és madarak.

A kismadaraknak minden este vitt a konyhából kenyérmorzsát.

A woman with short, wavy brown hair and blue eyes is shown in profile, looking down at a plate of food. The plate is held out by her hand and contains various items: a slice of orange cake, a slice of white cake with red spots, a round cookie with black spots, a slice of yellow cheese with holes, a slice of red cake, and a slice of white cake. Two mice are looking up at the plate. One mouse is smaller and has a green body, while the other is larger and has a brown body, wearing a yellow shirt and a green hat. The background is plain white.

Az egerek Hamupipókével
laktak a kis padlásszobában.

Ha tudott, mindig
vitt barátainak egy kis
sajtmaradékot.

Hamupipőke nagy örömet lelt abban, hogy barátainak apró ruháskákat és öltönyöket varrt.

Minden este, amikor Hamupipőke lefekvéshez készülődött, az ágya végében összegyűltek az egerek és ő mesélt nekik egy mesét. Hamupipőke, mielőtt elaludt, figyelmeztette az egereket arra, hogy legyenek óvatosak Luciferrel, ugyanis kedvenc időtöltése az egérvadászat volt.

Habár Hamupipőke
mindig óvta
az egereket attól,
hogy lemerészkedjenek
a konyhába, Guszti és
Pepi egyik éjjel mégis
elhatározták, hogy
körülnéznek odalenn,
hátha maradt még
pár falat a finom
sajtból.

Olyan halkán, ahogy csak tudtak, lelopakodtak a sötét lépcsőn.

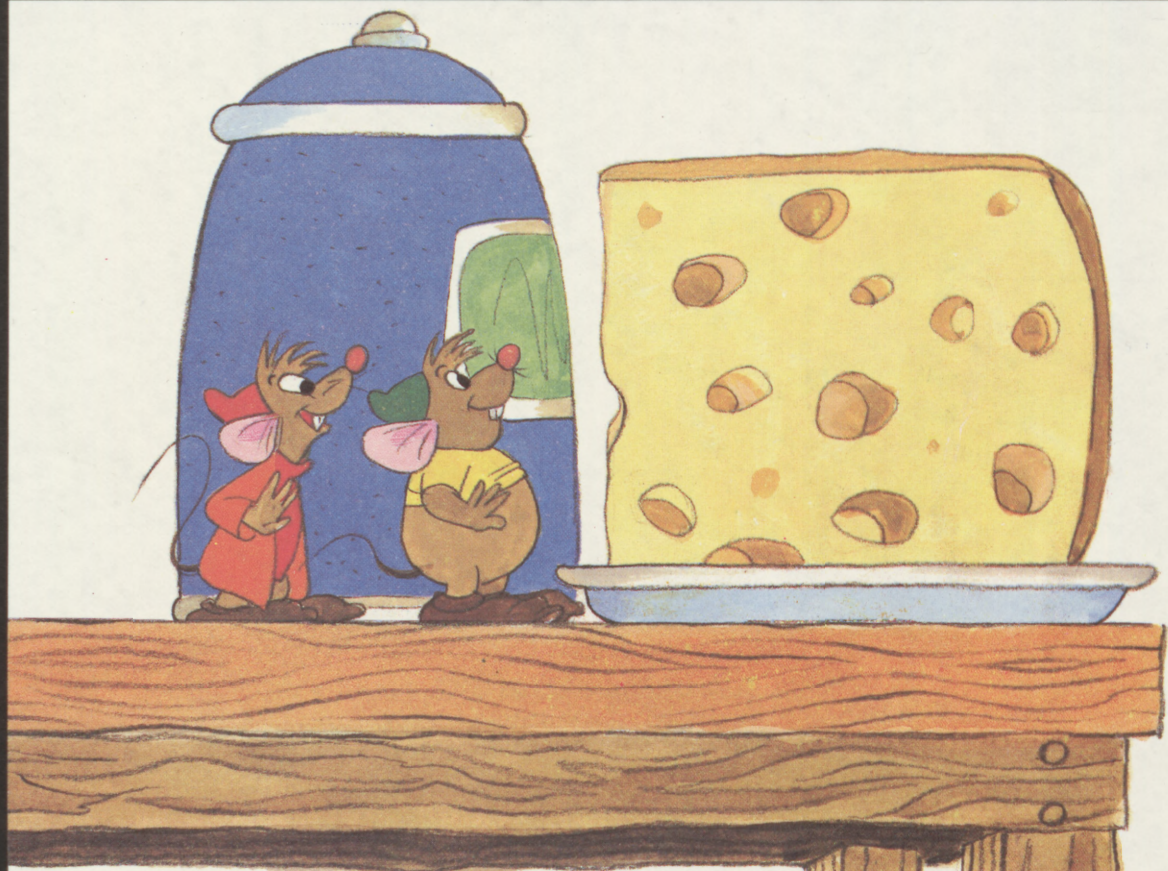

És már ott is voltak a konyha előtt. Hallgatództak.
Még szusszanni sem mertek.
- Azt hiszem, tiszta a levegő - susogta
Guszi egy kis idő elteltével.

És egyszercsak
megérezték a finom
sajtillatot.

Mentek az orruk után és pár pillanat múlva ott álltak a világ legcsodálatosabb sajtja előtt. De nem voltak egyedül. Az asztal alatt leselkedett Lucifer!

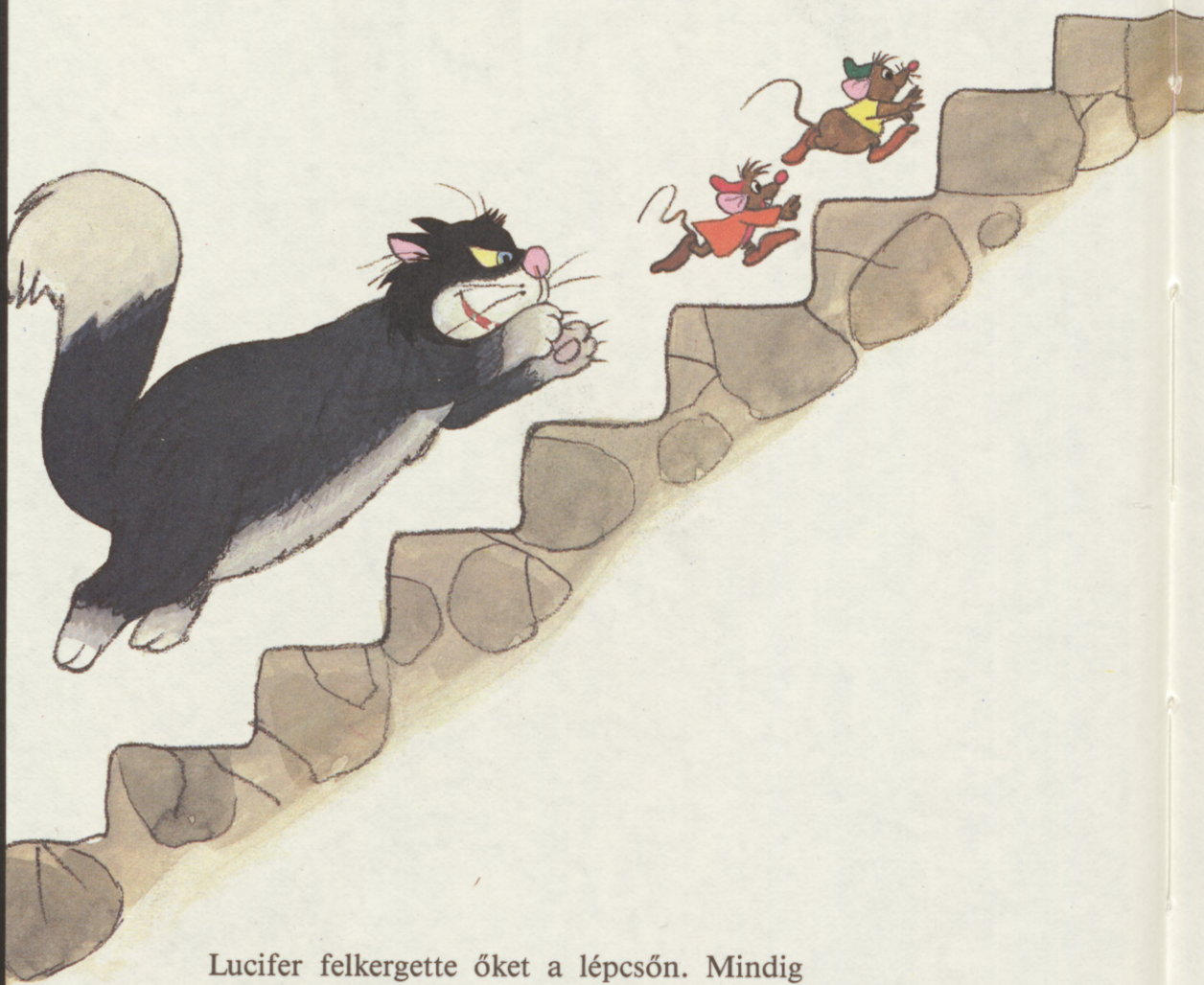

Lucifer hirtelen az asztalra ugrott. Szerencsére csak a sajtot sikerült elkapnia és nem a két kiseget. Viszont a sajttal együtt Lucifer az egereket is lesodorta az asztalról.

Ez Gusztinak és Pepinek kitűnő alkalmat kínált arra, hogy egy szempillantás alatt eltűnjenek.

Az egerek mentették a bőruket, ahogy csak tudták.

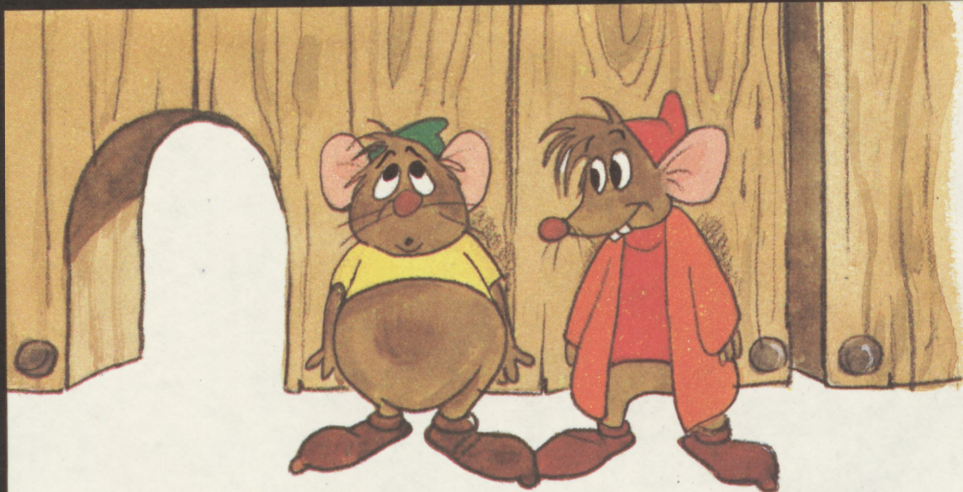
Lucifer felkergette őket a lépcsőn. Mindig közelebb és közelebb került hozzájuk.

Az utolsó pillanatban Guszti és Pepi átbújt azon az egérlyukon, amit még Hamupipőke vágott nekik az ajtón.

Lucifer borzasztóan dühös volt.
Az egerek eltűntek.

Amikor az egerek sikeresen átjutottak az ajtó túloldalára, Pepi kimerülten sóhajtott fel: - Uff, épp hogy sikerült!

Aztán összegyűltek az egerek, hogy megvitassák a dolgot.
- Most aztán már elég! - mondta egér nagymama.
- Ez nem mehet így tovább. Hamupipókének igaza van. Nagyon óvatosnak kell lennünk. Egész egyszerűen túl veszélyes ez az alattomos kandúr!

Amíg tanácskoztak, egy hosszú szalagon lógó
ezüstcsengettyűvel a kezében megjelent
a legkisebb egér. – Nézzétek, mit találtam!
– sivította a kiséger. – Miért nem kötjük ezt
a csengettyűt Lucifer farkára?
– Nagyszerű javaslat! – mondta Pepi.
– Így legalább meghalljuk, ha Lucifer itt ólálkodik
valahol. De hogy csináljuk meg?
– kérdezték az egerek.

– Majd én megmondom – felelte
egér nagyfi. – Már van egy
ötletem.

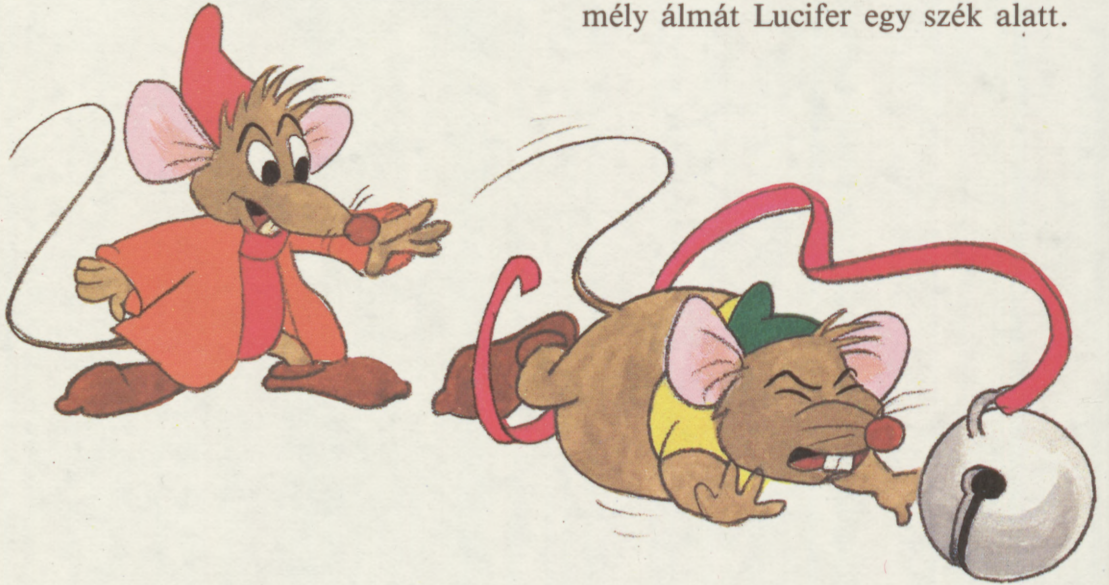

Az egerek
megszavazták,
hogy ki hajtsa
végre egér nagy
tervét.

A választás
Gusztira és
Pepire esett.
Nagyon halkán
hátravitték a
csengettyűt
a konyhába.

Ott aludta
mély álmát Lucifer egy szék alatt.

Amikor a csengettyűt rá akarták kötni Lucifer farkára,
Gusztó megbotlott, nagy robajjal és
csilingeléssel elesett.

Lucifer azonnal felugrott.

- Most elkapom őket! - gondolta magában.

Így aztán Gusztit és Pepit
azon az éjjelen még egyszer
megkergette Lucifer.

Az egerek még egyszer menthették
a bőruket.

Most is csak az utolsó pillanatban sikerült meglógniuk, természetesen ez alkalommal is az ajtóba vágott lyukon keresztül. Egy hajszálon múlt, hogy nem kapta el őket Lucifer.
Most még jobban kifáradtak, mint előzőleg.

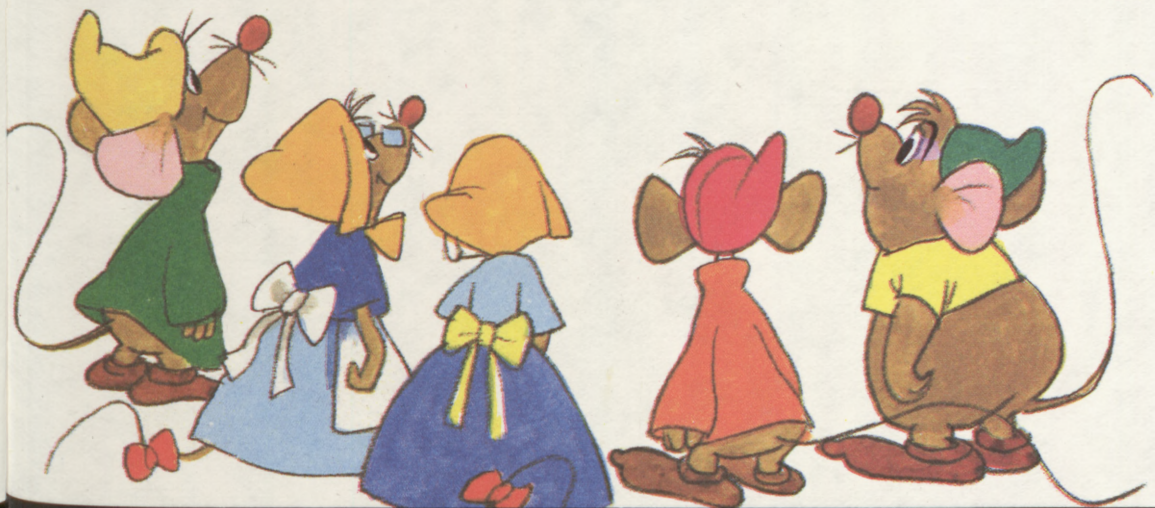
Újra összehívták az egereket tanácskozásra.

- Így soha nem fog sikerülni - állapította meg egér nagyi.
- Valami mást kell kitalálnunk.

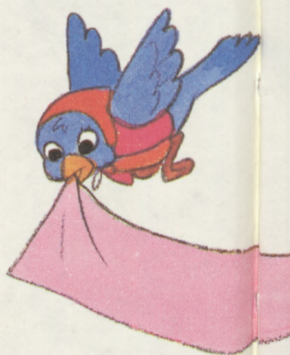

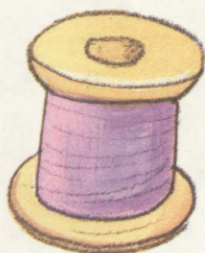
És akkor megjelentek az ablakban a madarak. Egér nagy nagy vonalakban elmondta nekik, milyen gondjuk van Luciferrel.

- Nekünk van egy jó ötletünk - csipogták a madarak.
- Holnap lesz Lucifer születésnapja. Épp az előbb láttunk az ebédlőben egy asztalt, ami tele van a neki szánt ajándékokkal.

- Szépen becsomagoljuk a csengettyűt, mintha ajándék lenne. Lucifer olyan hiú, hogy biztosan csak arra fog gondolni, milyen jól mutat majd a nyakában a piros masni, rajta a csengettyű. És milyen buta, fel-alá sétálgat majd vele anélkül, hogy észrevenné, rászedtük - mondták a madarak.

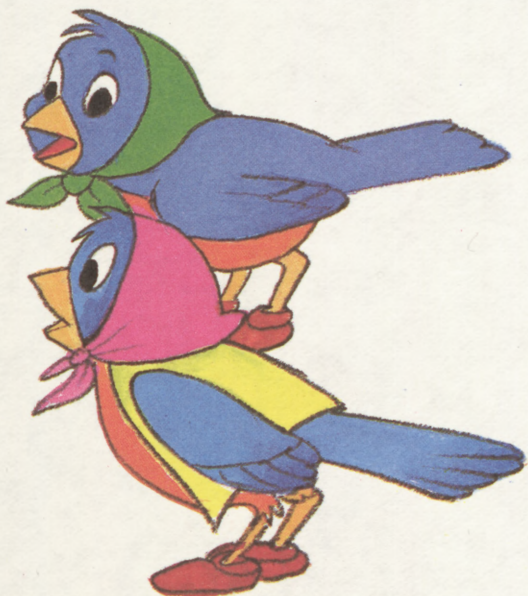

- Nagyszerű ötlet!
- cincogtak az egerek önfeledten.
És már neki is láttak, hogy szépen
becsomagolják az ajándékot.

Amikor készen lettek, nagyon meg voltak elégedve
a munkájukkal és megcsodálták művüket.

- De hogy tegyük az ajándékot észrevétlenül az ünnepi asztalra? - gondolkodott egér nagyfi.
- Segítünk nektek - csivítették a madarak.

Betették a csomagot egy hálóbába, majd azt a csőrükbe vették és ügyesen becsempészték az asztalra.

Másnap reggel mindannyian
összegyűltek az asztalnál,
Lucifer, a mostoha,
a két lánya és Hamupipőke.

Hamarosan minden
ajándékot kicsomagoltak,
egy kivétellel.
Vajon mi lehet ez?
Hamupipőke rögtön ráismert
az egerek ajándékára,
de úgy tett, mintha
nem tudna semmiről.

Kíváncsi volt, mit találtak ki
az egerek és a madarak.
Segített Lucifernek kicsomagolni
az ajándékot.

Hamupipóke, amikor
meglátta a csengettyűt,
összecsapta a kezét.

Lucifer dorombolt örömeben, amikor Hamupipőke felkötötte a nyakára a csengettyűt.

A madarak és az egerek ötlete tehát bevált. Lucifer hiúságában másra sem tudott gondolni, csak arra, hogy milyen jól áll neki a csengettyű.

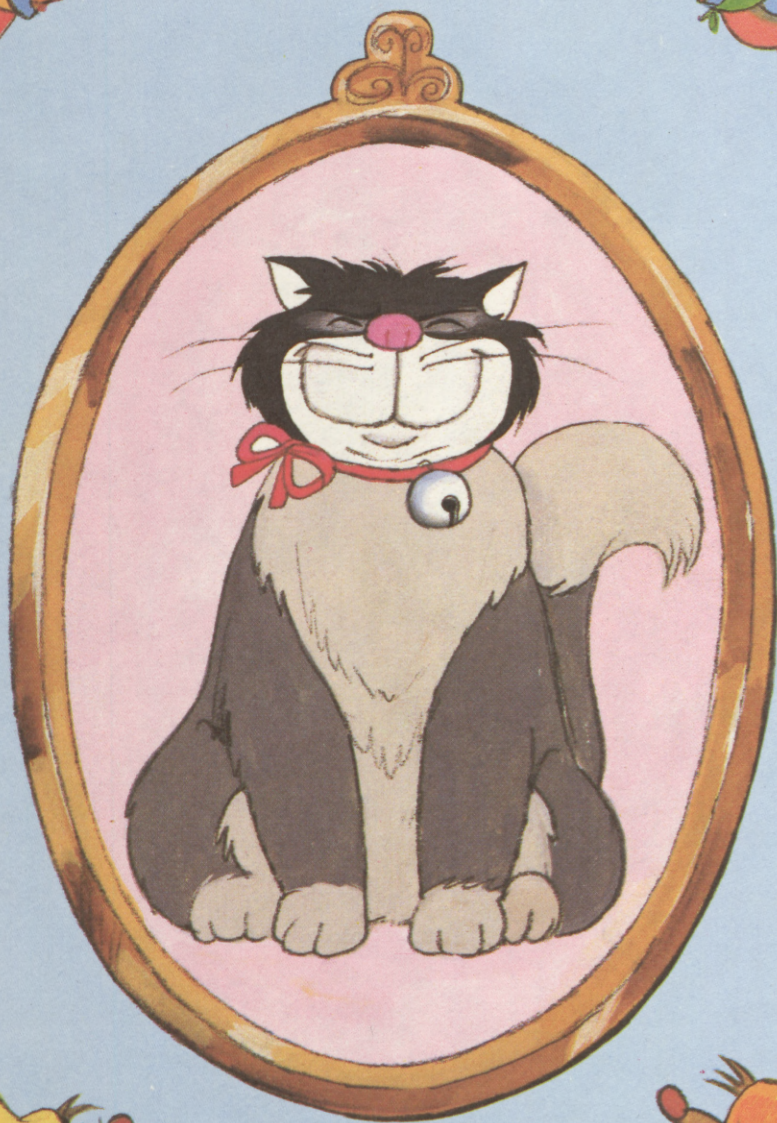
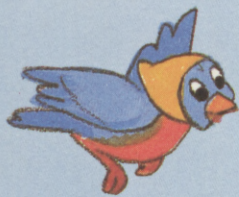
Attól kezdve, ha az egerek körül akartak nézni a házban, csak fülelniük kellett, honnan hallják a csengettyút.

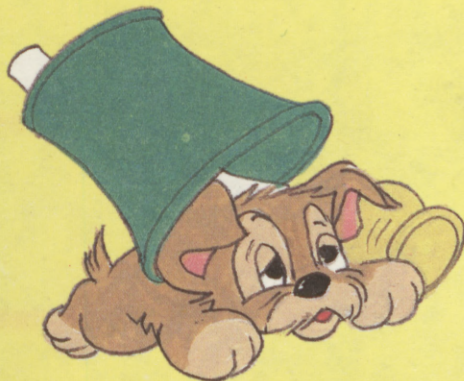
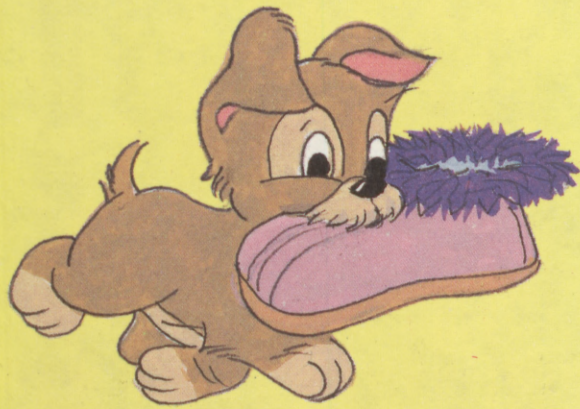
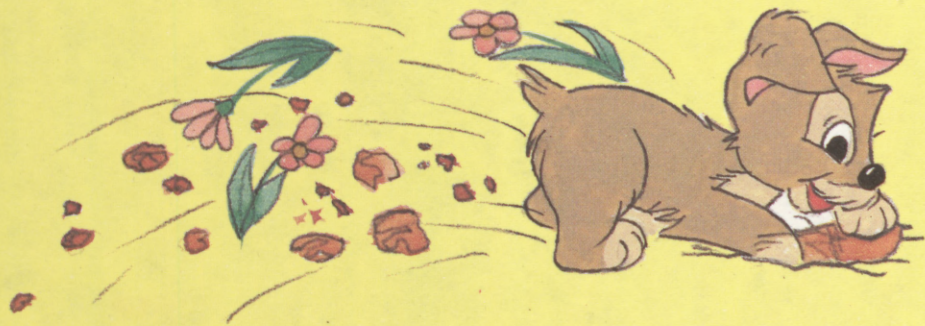

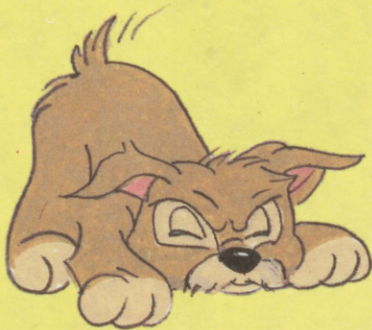
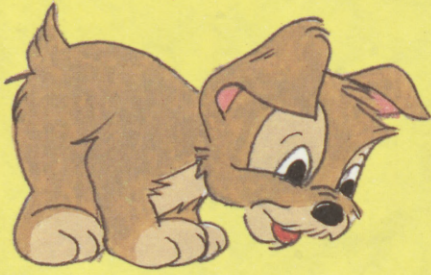
Lucifer soha nem jött rá, hogy túljártak az eszén.
Rettenetesen büszke volt magára és arra, hogy milyen
jól néz ki, csakúgy mint a két testvér.
Amikor a két mostohatestvér egy képet festetett Luciferről
csengettyűvel a nyakában, büszkesége határtalan volt.
A festményt természetesen jól látható helyre akasztották.

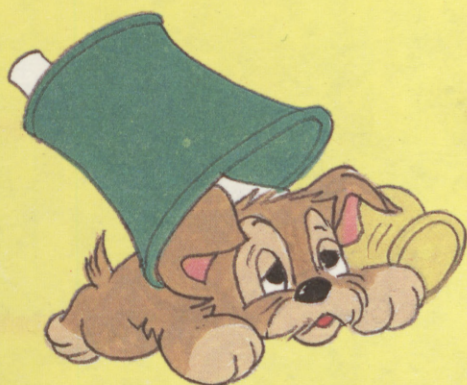
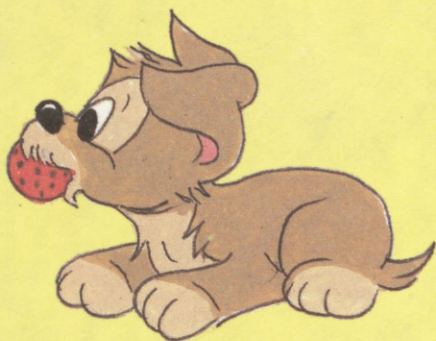
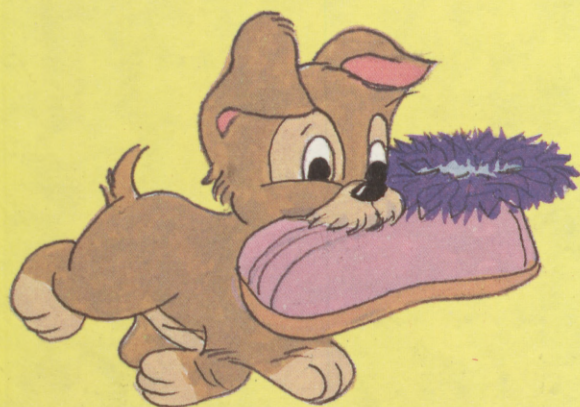
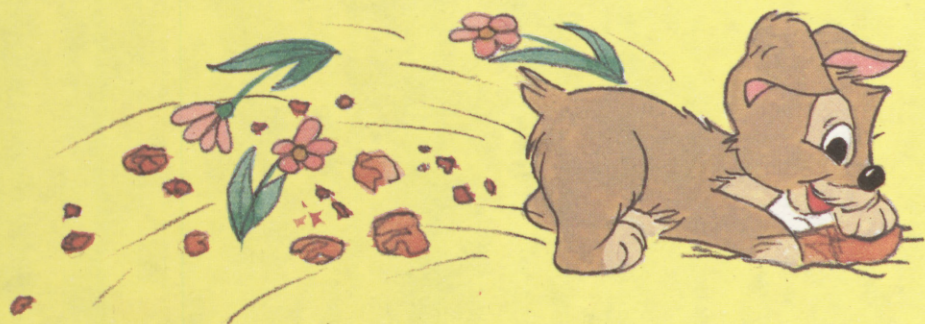

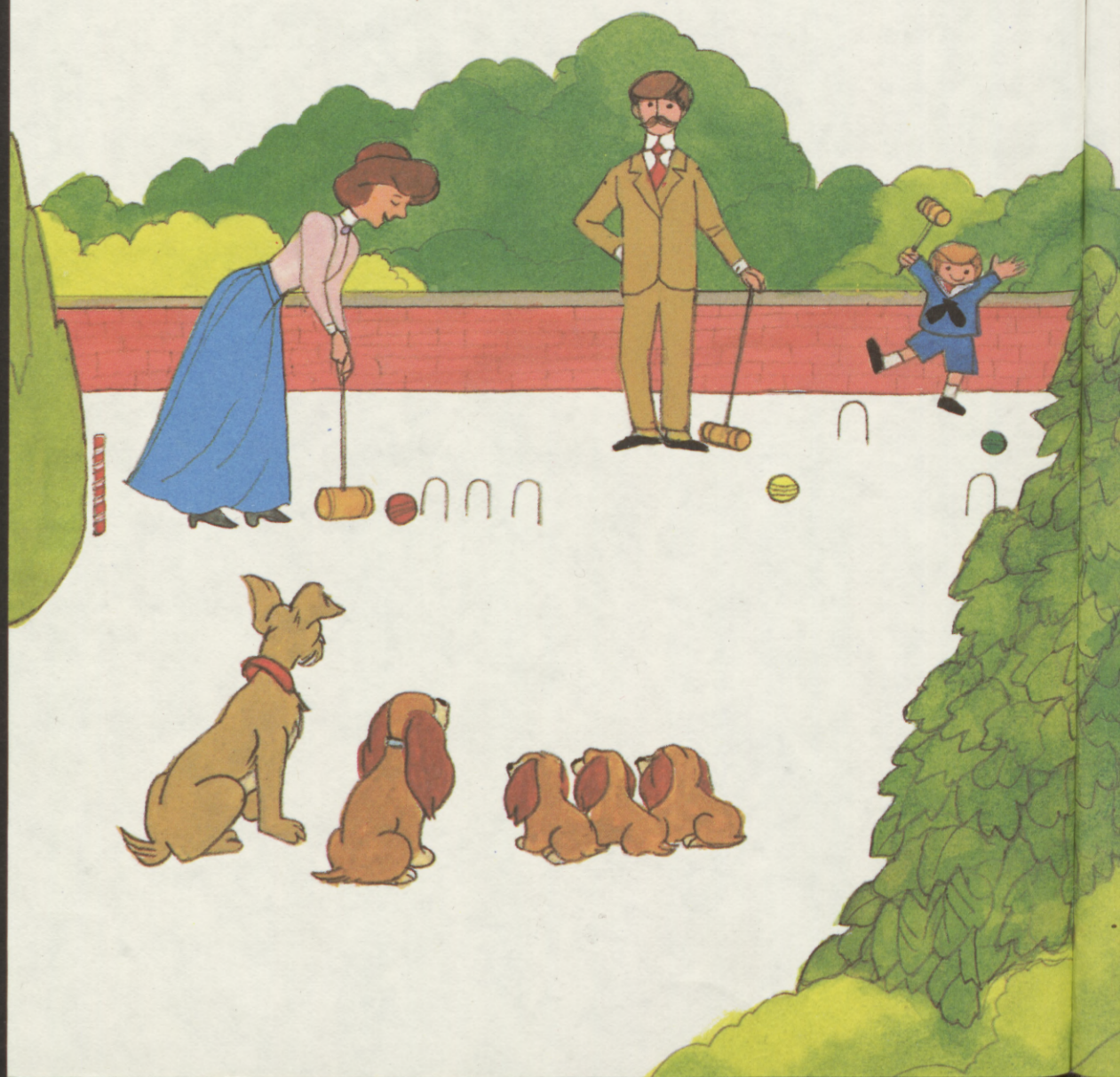

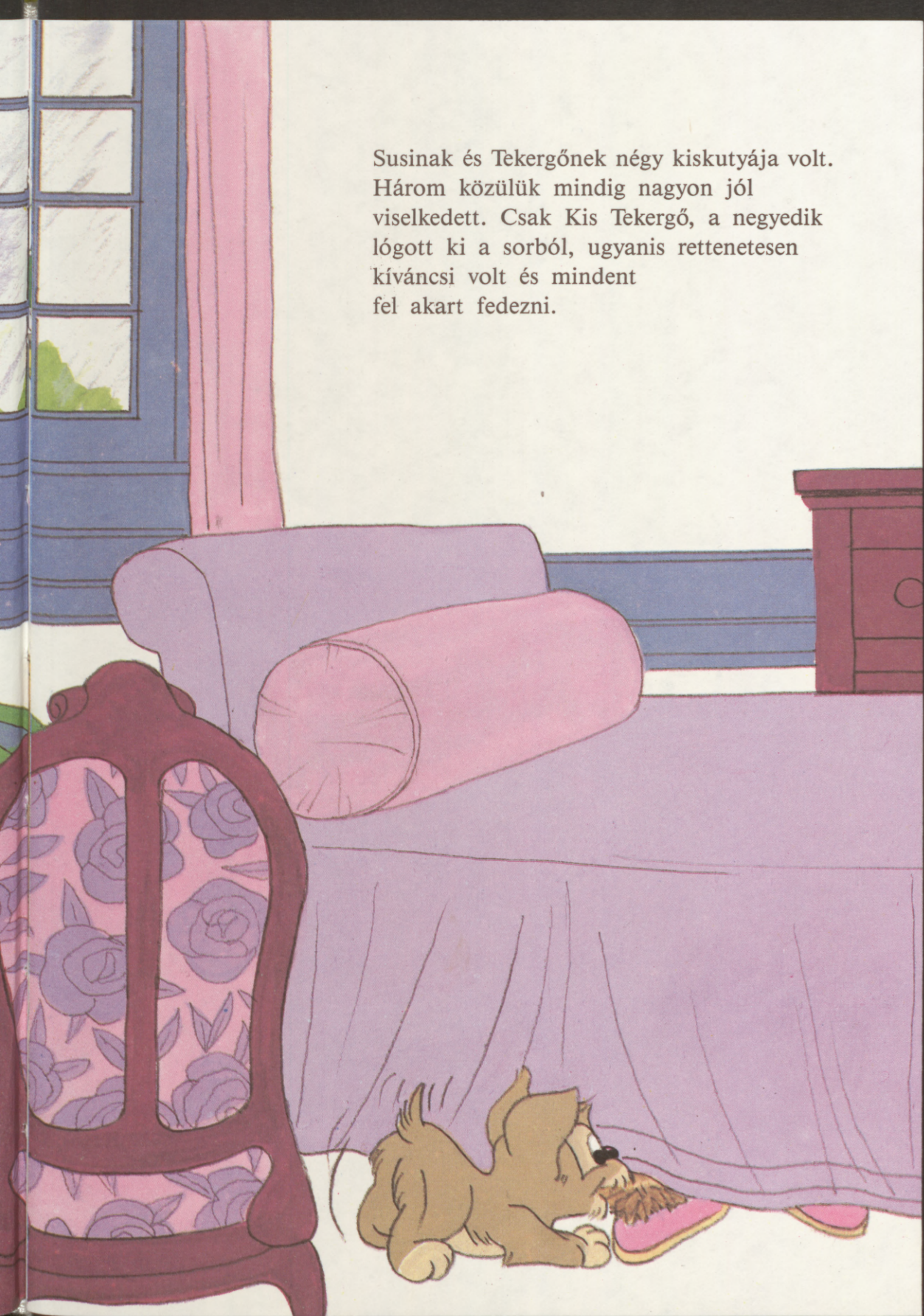

WALT DISNEY
A KIS TEKERGŐ
KALANDJAI

Susinak és Tekergőnek négy kiskutyája volt. Három közülük mindig nagyon jól viselkedett. Csak Kis Tekergő, a negyedik lógott ki a sorból, ugyanis rettenetesen kíváncsi volt és mindent fel akart fedezni.

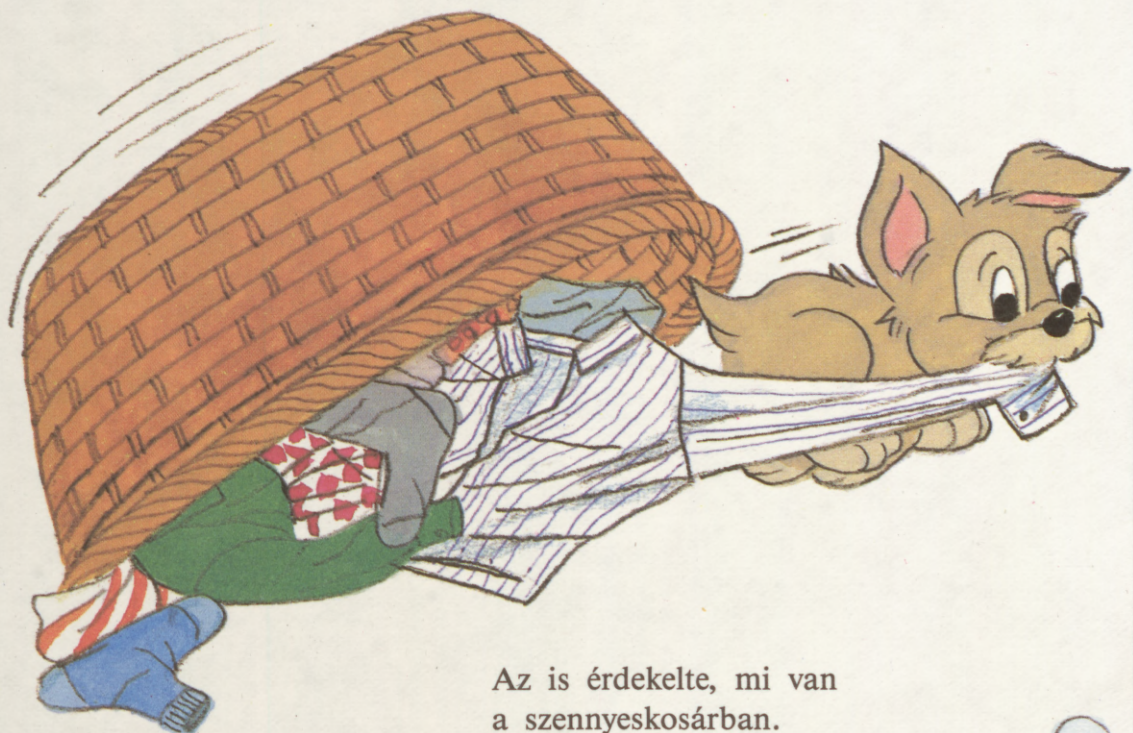

Természetesen meg kellett kóstolnia a papucsot.

Feltétlenül meg akarta ismerni a szemét szagát.

Az is érdekelte, mi van
a szennyeskosárban.

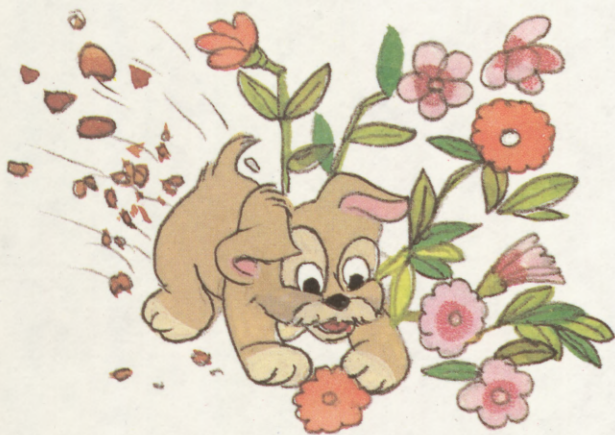
Még a terített asztal sem
volt biztonságban, ha ő
a közelben volt.

Szegény Kis Tekergő! Mindig azt
csinálta, amit nem kellett volna.

Susi jól tudta, mi illik, mi nem,
és ezt gyerekeinek is meg akarta tanítani.
Ha sétálni ment, három gyermeke engedelmesen
ott baktatott mögötte.

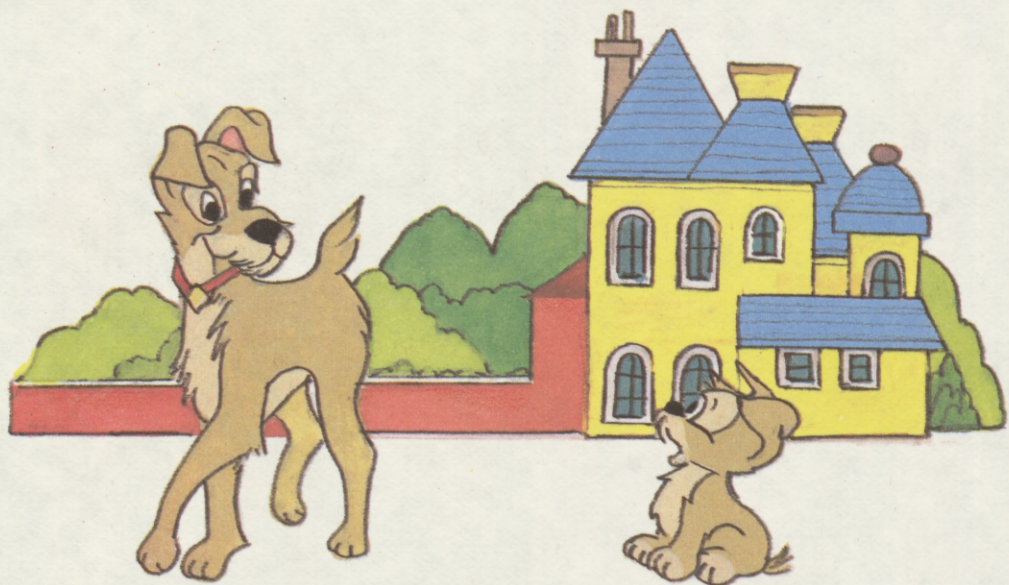

Csak Kis Tekergő
hiányzott.
Ő szívesebben
rohangált a
virágoskertben.

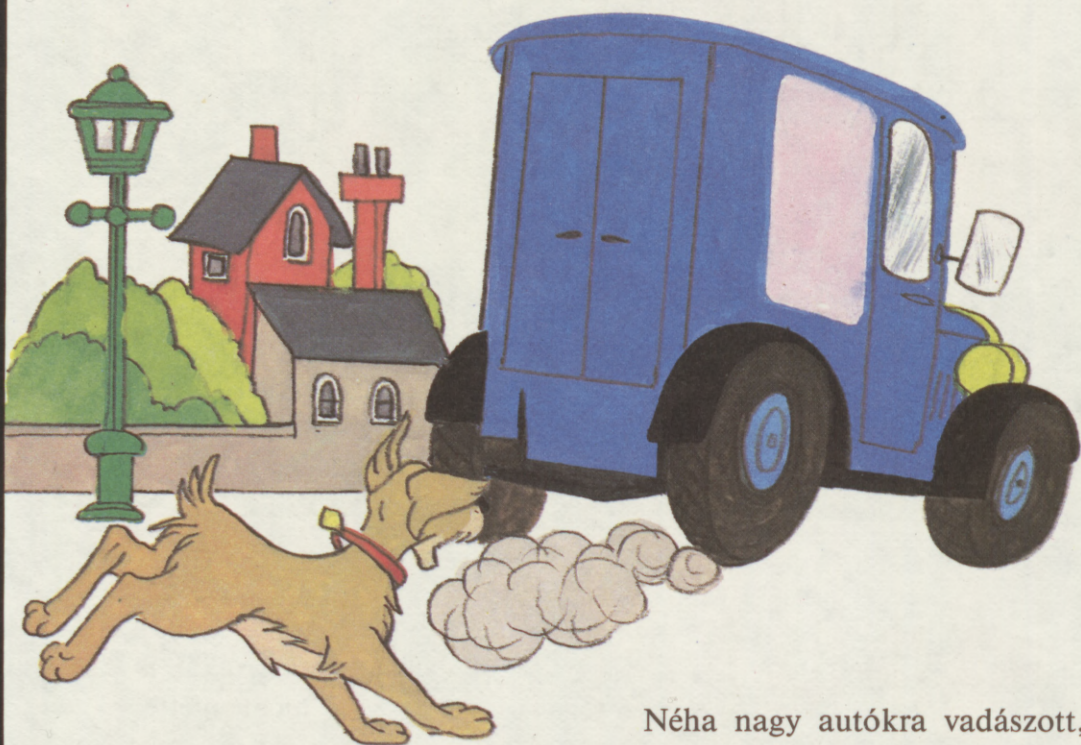

Néha a madarakat is
megkergette.

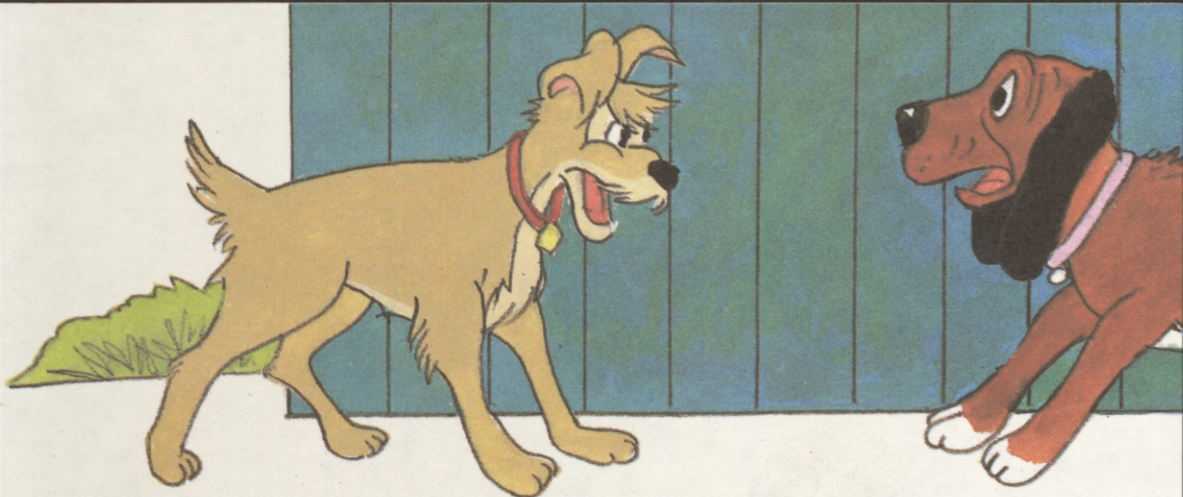

Kis Tekergő csodálta apját, mert ő más volt,
mint Susi. Tulajdonképpen ő is mindig
azt tette, ami illik.

Néha nagy autókra vadászott,

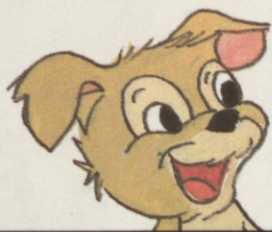

vagy idegen kutyákra morgott.

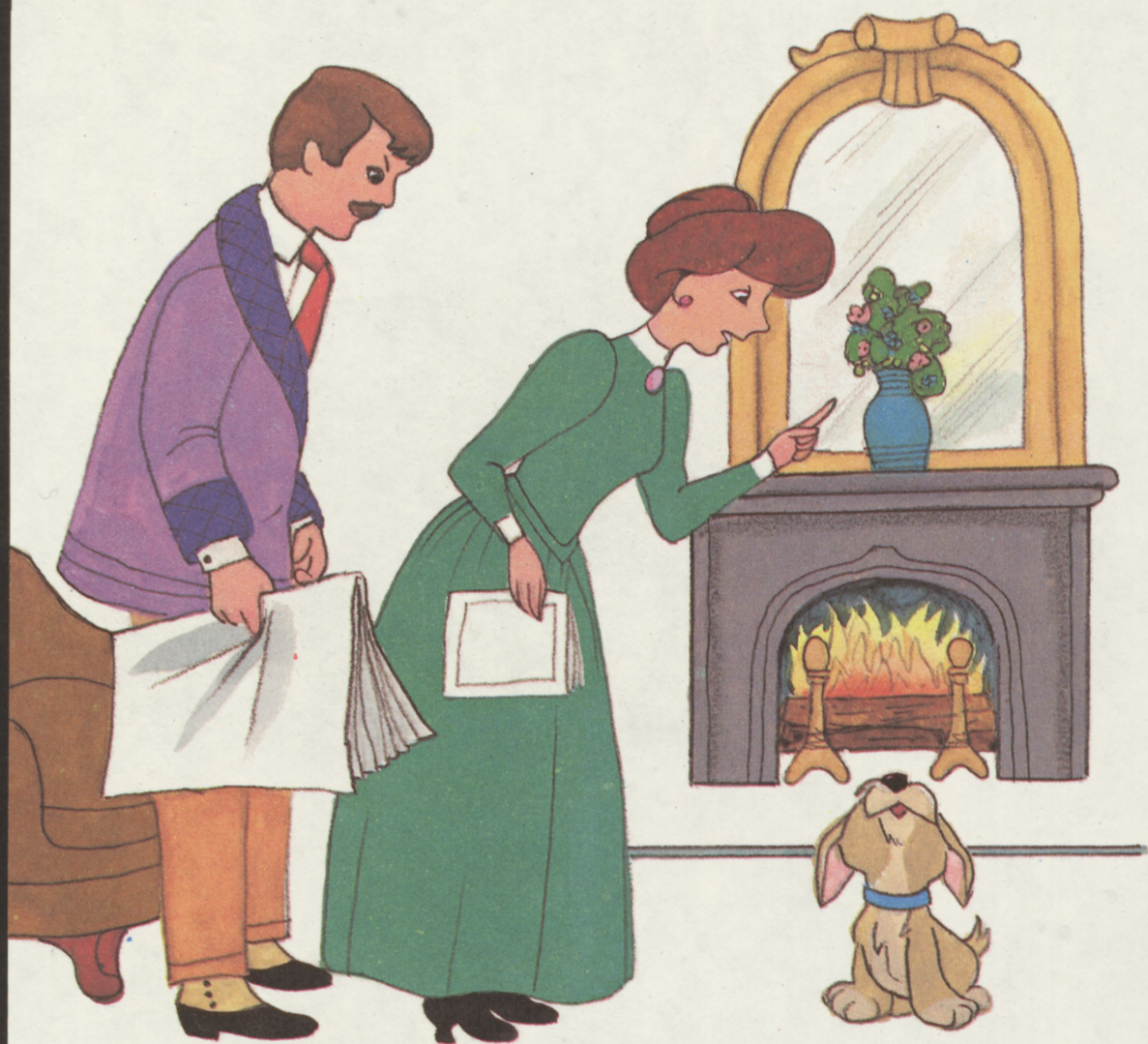

Még az is előfordult, hogy megugatta a holdat.

Kis Tekergő meg volt
győződve arról, hogy apja
a világ legcsodálatosabb
kutyája.

Tekergő családja Lieselotté-val, Manne-val
és a kisiukkal, Erikkel élt.

Amikor Kis Tekergő ugyanolyan bátor dolgokat próbált
csinálni, mint apja, Lieselotte és Manne mindig
megszidta őt.

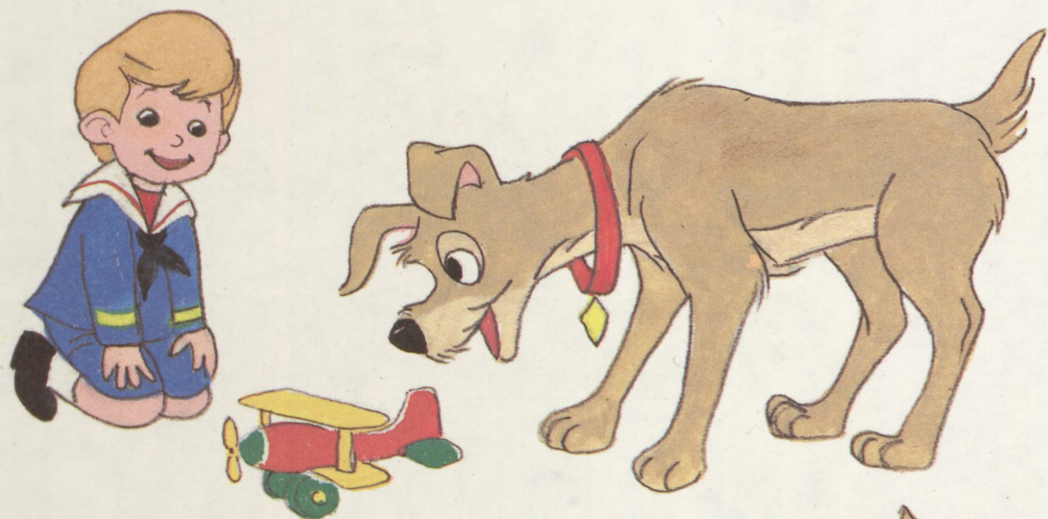
- Pfuj, Kis Tekergő!

- Okos kutyák nem csinálnak ilyet! - mondták.

Tekergőt persze soha sem szidták meg.
Ő egy hős volt.

Ha eltűnt az újság,
ő megtalálta.

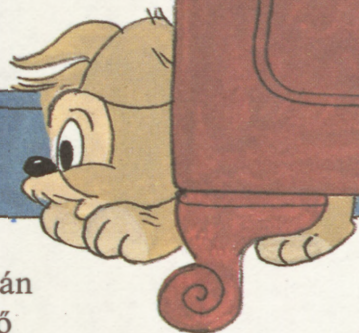
Így aztán Kis Tekergő is szeretett volna
elveszett dolgokat megtalálni,
és olyan hős lenni, mint apja.

Egy napon Amália néni jött látogatóba. Egy nagy dobozba csomagolt ajándékot hozott Eriknek. Lieselotte betette a dobozt a nappaliba.

- Gyere, nézd meg előbb Susi kiskutyáit!
- kiáltotta Erik nagynénijének.

Mindannyian kimentek a konyhába, így aztán senki sem vette észre, ahogy Kis Tekergő előlopakodott az ágy alól.

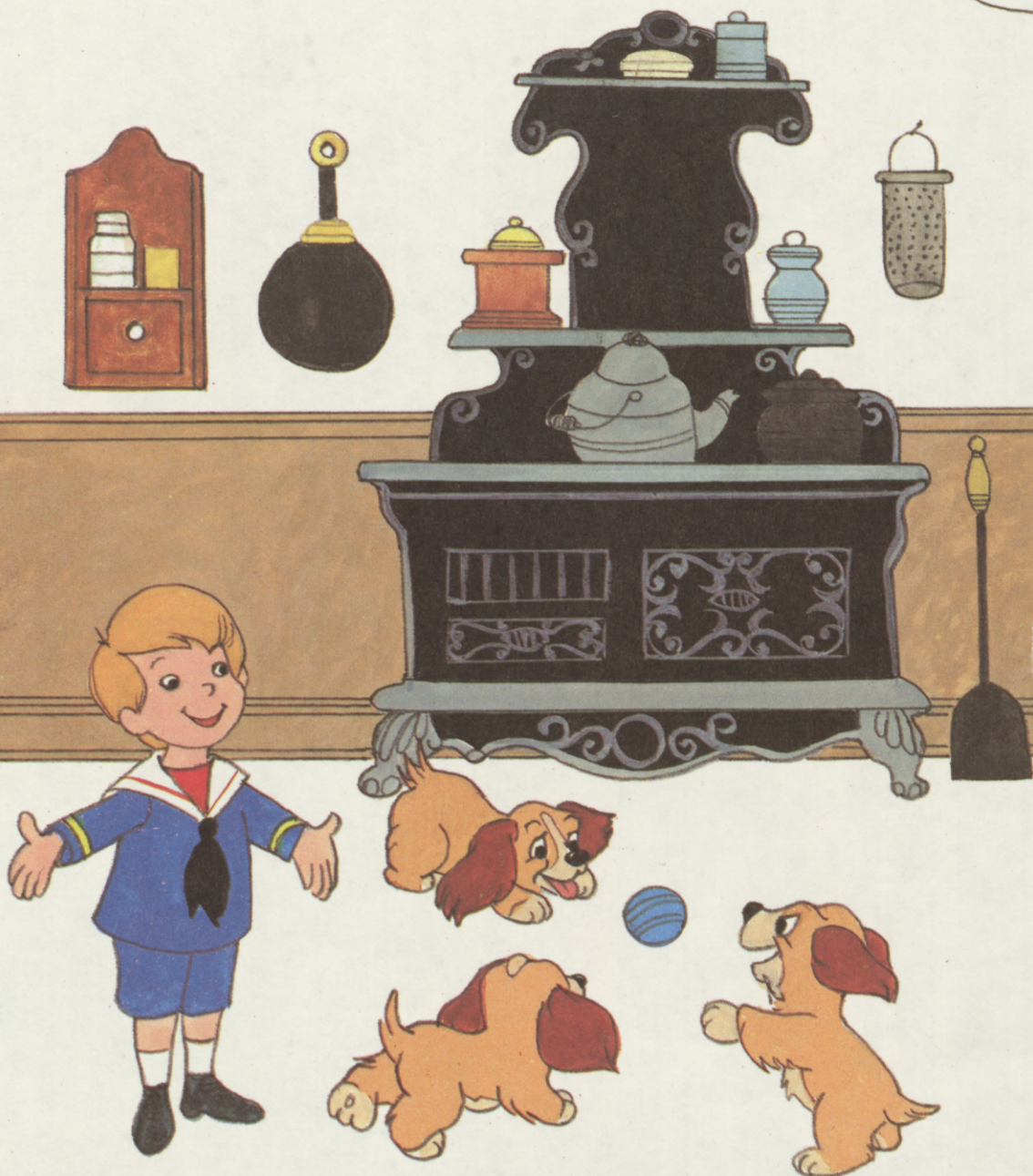

Odaszaladt a szép masnis dobozhoz

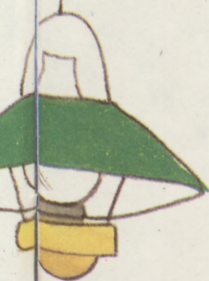

és kíváncsian vizsgálgni kezdte. Vajon mi lehet benne?

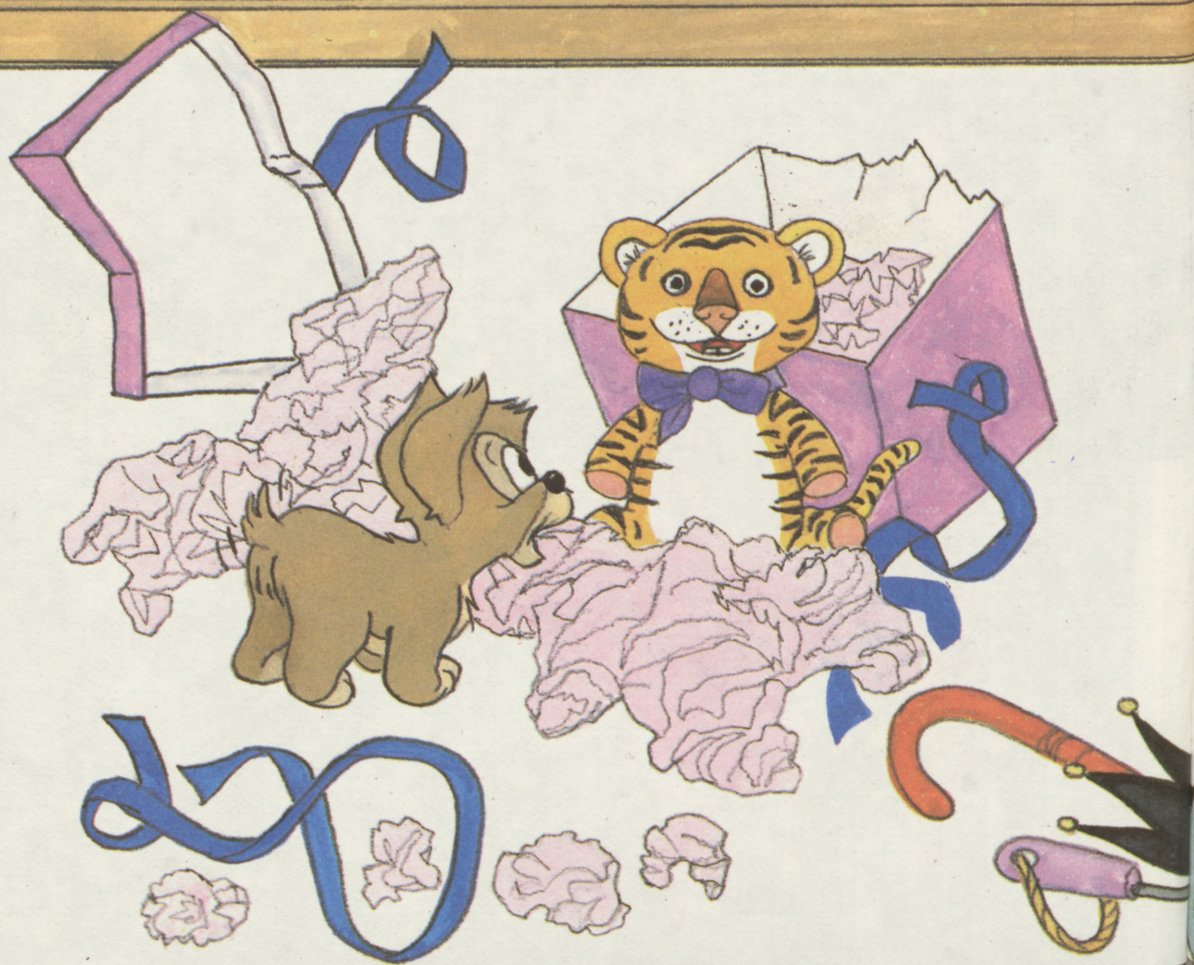
A konyhában a másik három kiskutya egy piros labdával játszott. – Ugye milyen édesek? – kérdezte Erik.
Nagyon büszke volt a kicsikre.

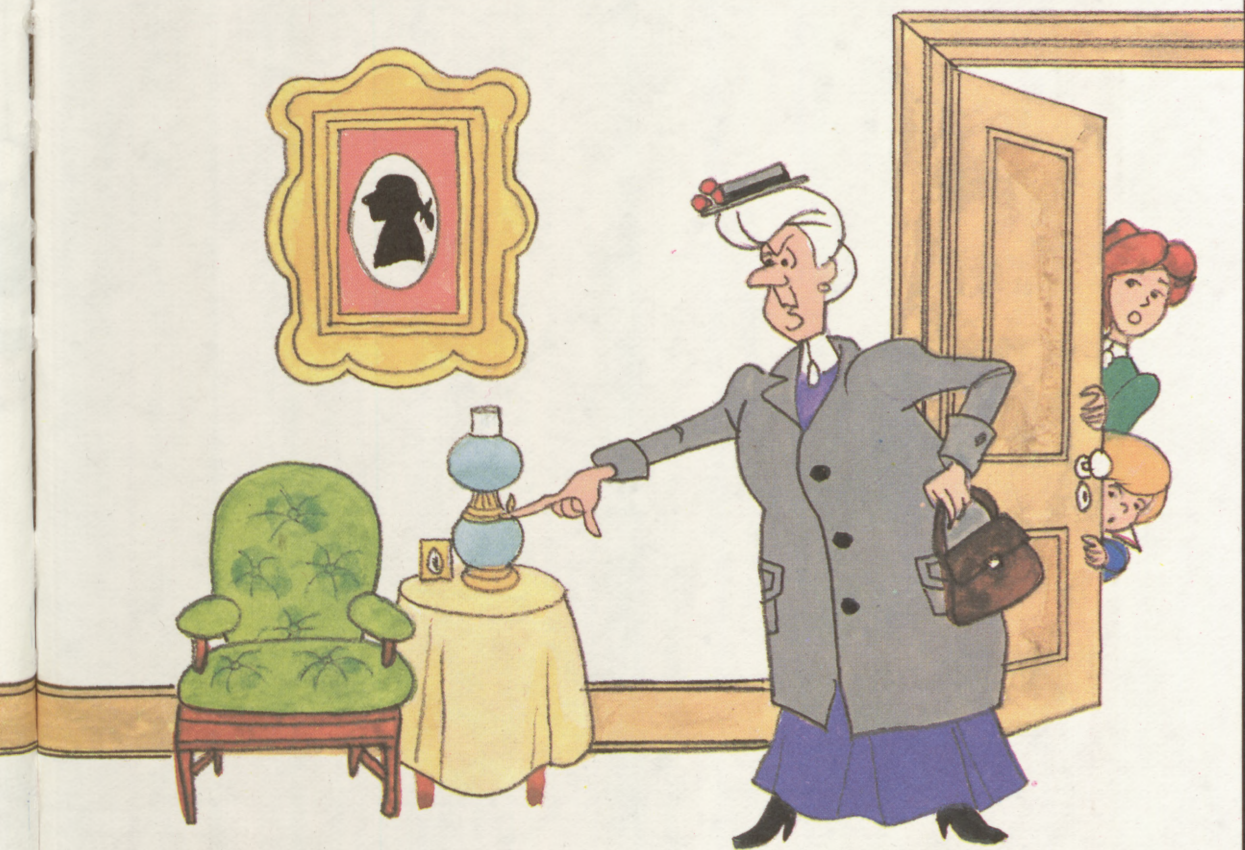

Amália néni összevonta a szemöldökét. – A kiskutyák csak rendetlenséget csinálnak a házban – mondta.
– Susi jó anya – válaszolta Lieselotte. – Az ő kicsinyei nem rendetlenek.

De ez a kijelentése elhamarkodott volt!
Amikor újra bementek a nappaliba, borzasztó nagy
felfordulás fogadta őket.
A padlón csomagolópapír- és szalaghegy állt, a közepén trónolt
Kis Tekergő, és csodálkozva bámulta a dobozból
előkerült játéktigrist.

- Na, mit mondtam! - mérgelődött Amália néni. - A kiskutyák csak bajt okoznak. Ez a nevetlen bestia egész egyszerűen kicsomagolta Erik ajándékát!

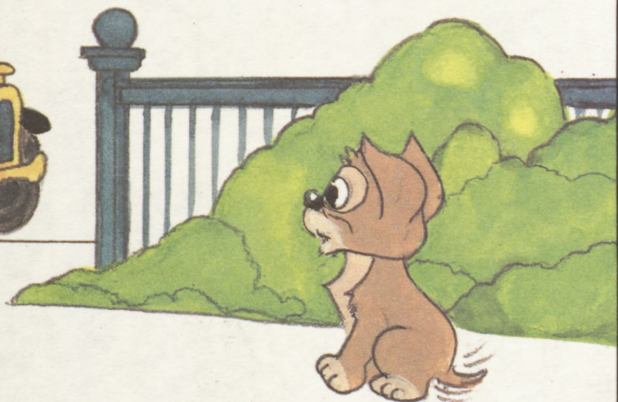
- Te jó ég! - kiáltotta Lieselotte. - Vajon megtanulja-e Kis Tekergő valaha, hogy kell viselkedni?

Amikor Amália néni este hazament, szigorúan Kis Tekergőre mutatott és azt mondta: – Jobb lesz, ha elajándékozzátok! Kis Tekergő szomorúan lógatta fejét. Ma sajnos nem sikerült hőstettet véghezvinnie, minden balul sült el.

Másnap Kis Tekergő épp a kertben játszott, amikor a bejáratnál megállt egy taxi.

Amália néni szállt ki belőle és bizony elég szomorúan nézett vissza a kocsiba.

Kis Tekergő boldog farkcsóválással fogadta őt, de Amália néni még csak rá se nézett.

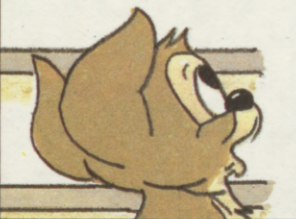

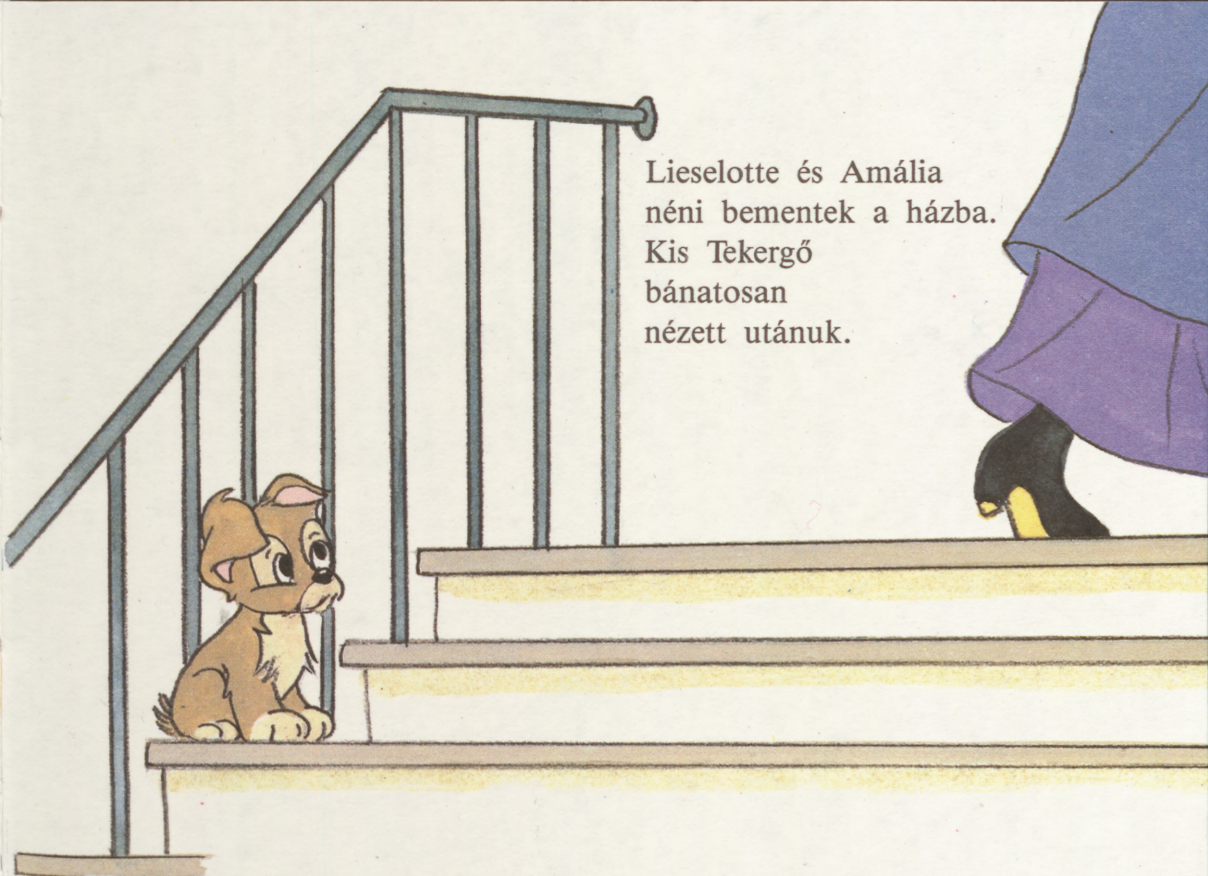

Lieselotte elébe ment a lépcsőhöz.

- Mi történt, Amália néni? - kérdezte.

- Szörnyűséges dolog! Röschen eltűnt! - felelte.

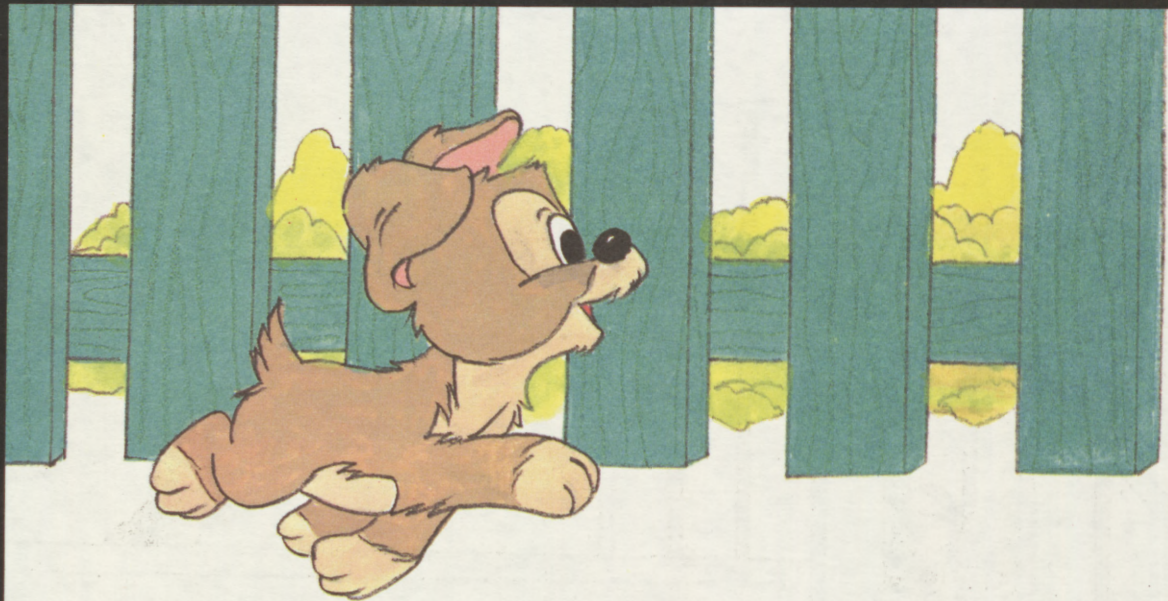
Lieselotte és Amália
néni bementek a házba.
Kis Tekergő
bánatosan
nézett utánuk.

Aztán észébe jutott, hogy itt a kitűnő alkalom
arra, hogy bebizonyítsa, ő is ugyanolyan hős mint
az apja.

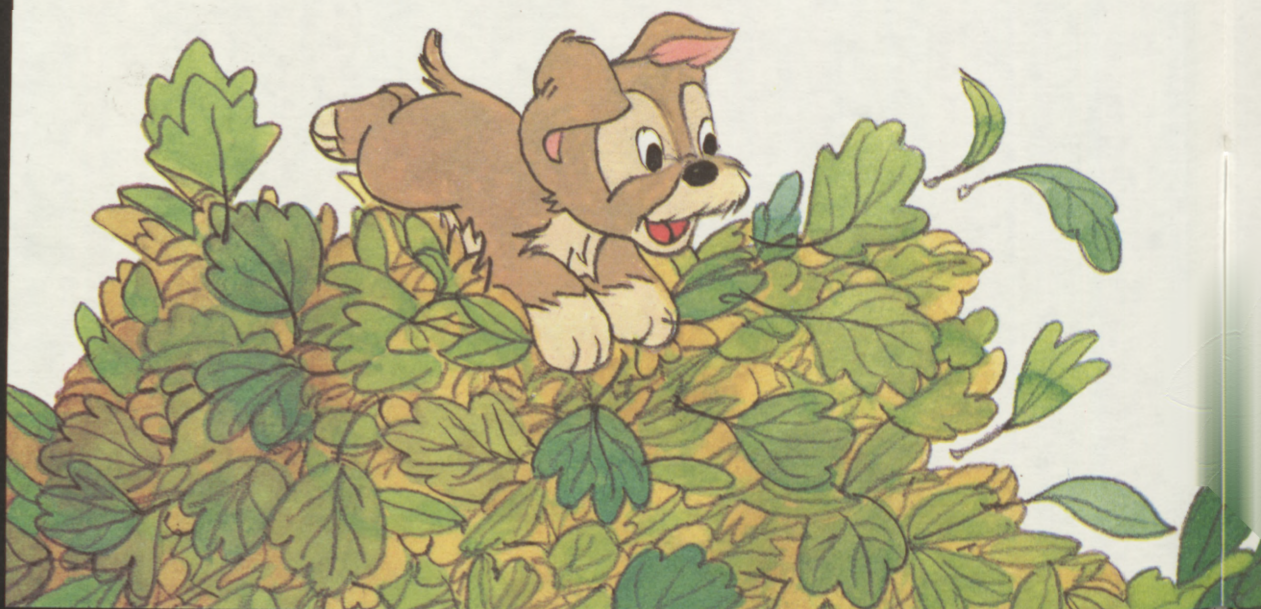
Mivel a Röschen azt jelenti, hogy rózsácska,
azt gondolta, nem lesz nehéz dolga,
hisz csak egy rózsaszálat
kell megtalálnia.
Azonnal nekivágott a keresésnek.

Ahogy kis Tekergő végigment az utcán,
igyekezett mindent jól megfigyelni,
hogy visszafelé ne tévedjen el.

Átugrott egy avarkupacot.
Ezt biztosan nem felejtí el.

Felkergetett a fára egy mókust.
Erre is emlékezni fog.

Bárcsak megtalálná Röschent
és hazavihetné!

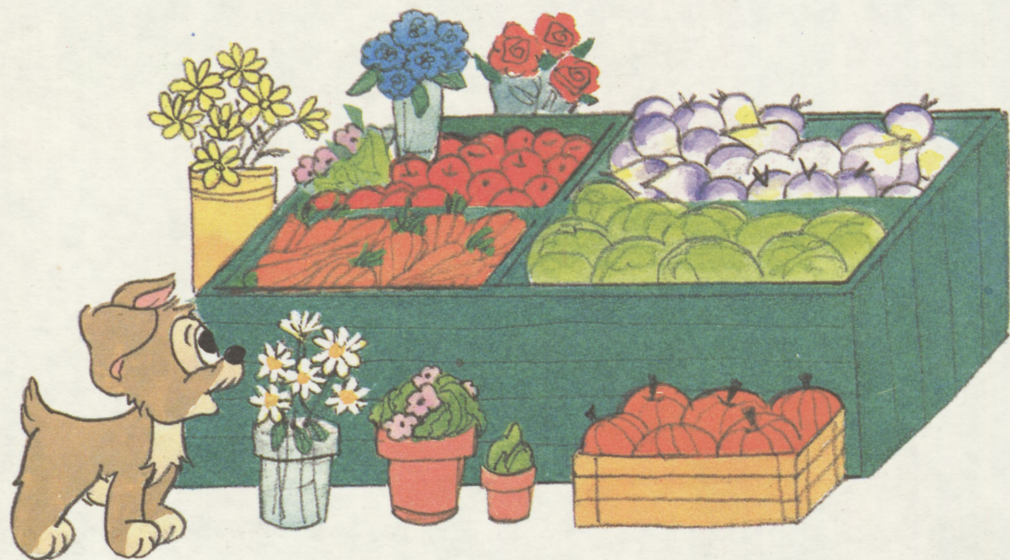
Kis Tekergő egyszer csak
a piactéren találta magát.
Emberek siettek át a téren.
Valahonnan egy hang azt kiabálta:
- Rózsát tessék, friss rózsát!

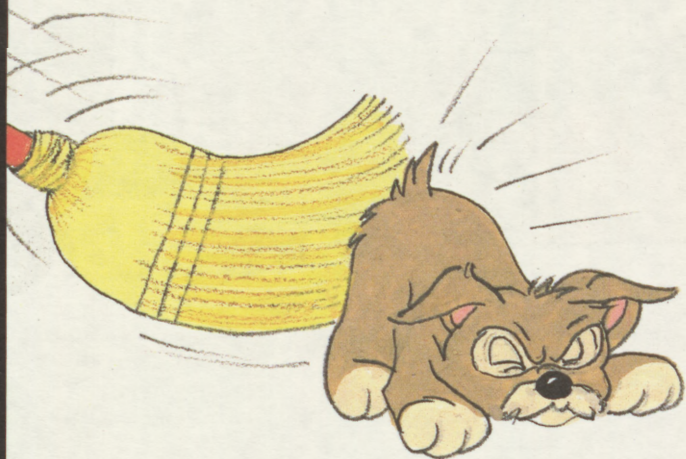

Kis Tekergő felnézett.

Egy kis üzlet előtt egy férfit látott, aki zöldséget,
gyümölcsöt és sok színes virágot árult.

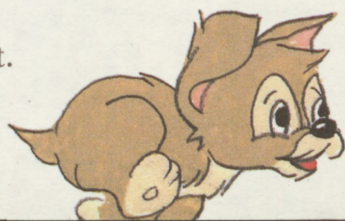
Kis Tekergő odalopózkodott a ládákhöz és azon gondolkodott, hogy elcsenjen-e egy rózsát.

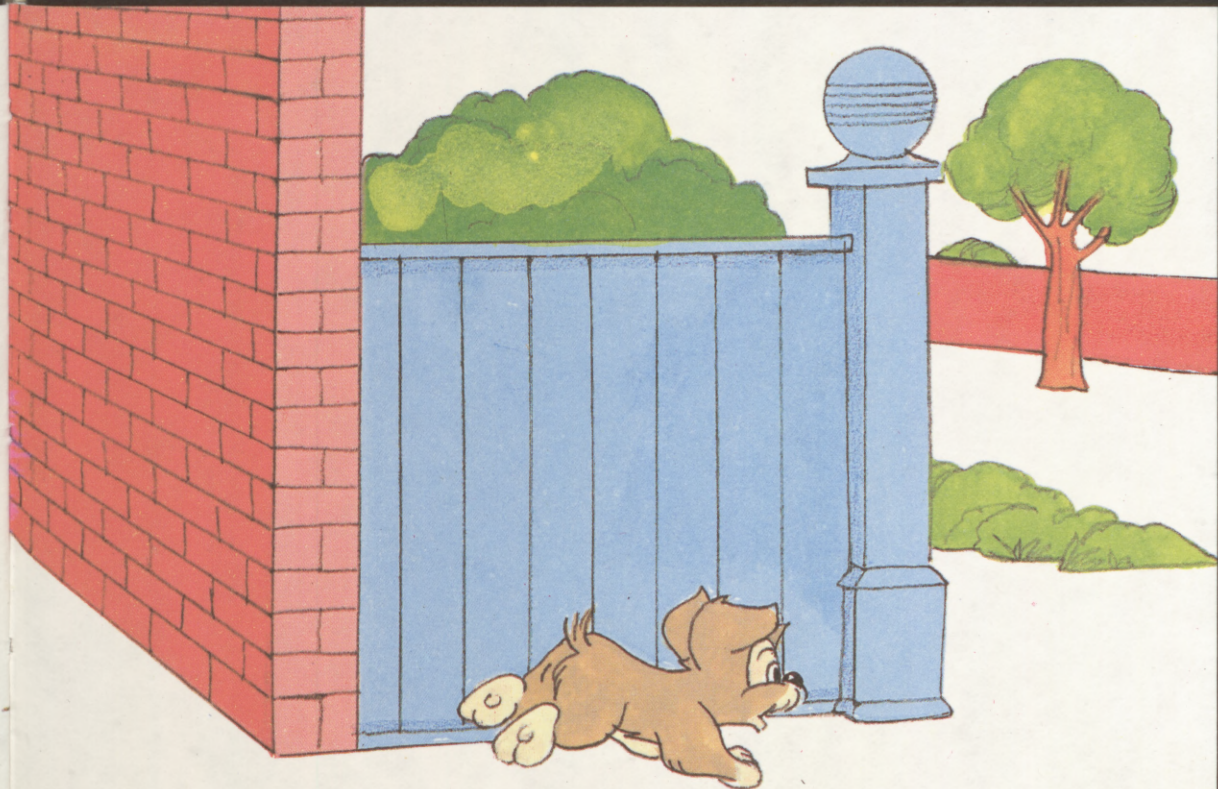

De hirtelen a popsijára csaptak egy seprűvel.

- Tűnj el innen azonnal, te kis korcs!
- ordította a seprűs férfi.

Kis Tekergő gyorsan elszaladt.

A következő sarkon
bemenekült egy kertbe

és elbújt egy
nagy bokor mögött.

Amikor óvatosan előmerészkedett, már eltűnt
a seprűs ember.

És akkor Kis Tekergő
valami olyasmit vett észre,
amit még sohasem látott.
Egy macskát!

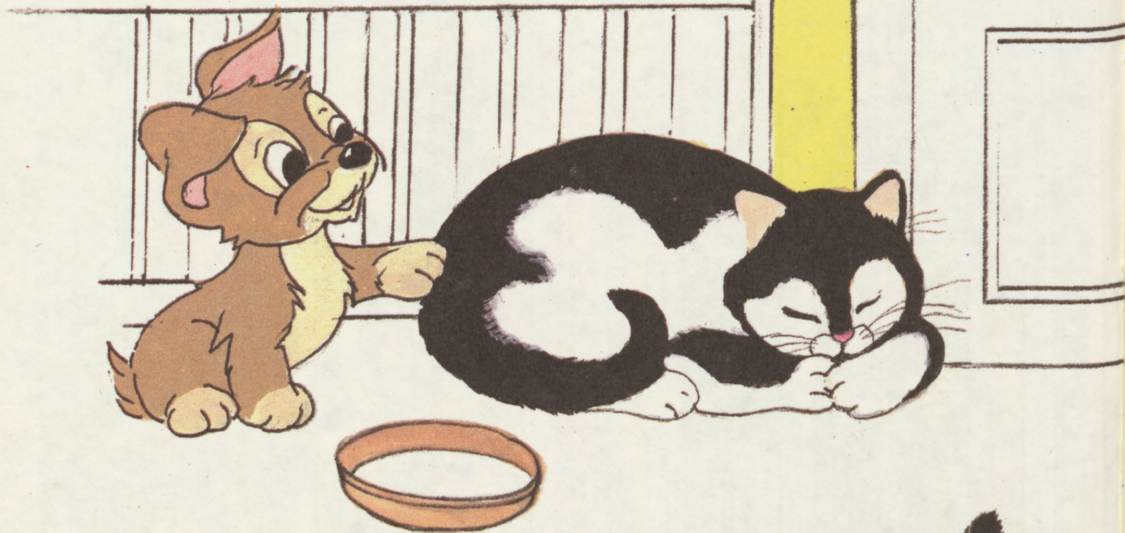

Ez egy nagy kövér macska volt, és békésen aludt a ház előtt
a tejjel teli tányérja mellett.

Kis Tekergő

még nem tudta, mire képes némelyik macska.

Kis Tekergő odafutott a macskához
és megsimogatta a mancsával.

Csak kedveskedni akart neki,
de a macska felugrott, kieresztette
a karmait és dühösen fújt.

Kis Tekergő
rettenetesen
megijedt.

Szerencsére volt a kerítésen egy lyuk, amin keresztül kijutott az utcára.

A macska üldözőbe vette. Amikor Kis Tekergő elbújt egy szemeteskuka mögött, a macska elrohant mellette.

Kis Tekergő soha többé nem akart találkozni macskával!

Amikor Kis Tekergő kicsit
kipihente magát a nagy
ijedség után, egy halk,
különös hangot hallott:
- Miau, miau.

A fű közepén egy édes,
kicsi macska ült.

- Oh, nem! Már megint egy macska!
- gondolta Kis Tekergő, de a kiscica
nagyon békés volt és szomorúan
ücsörgött. Ezért Kis Tekergő
közelebb ment hozzá.

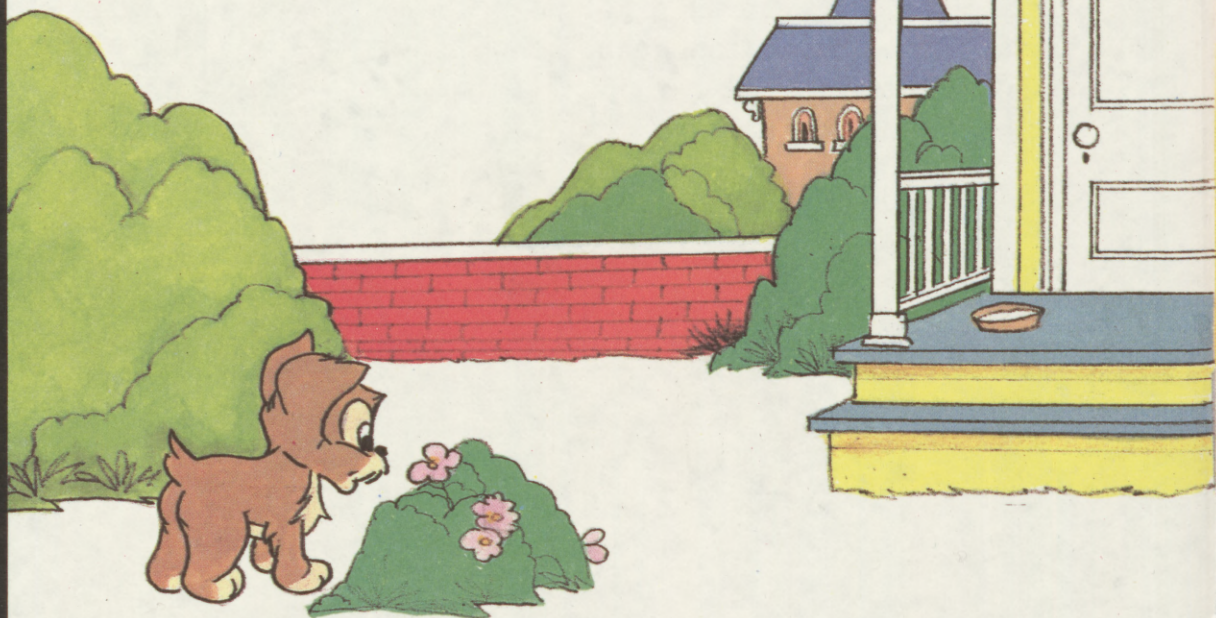
Először félt tőle egy kicsit, de aztán barátságosan
megcsóválta a farkát, hogy jobb kedvre derítse a cicát.

De a kiscica még mindig
nagyon szomorú volt.

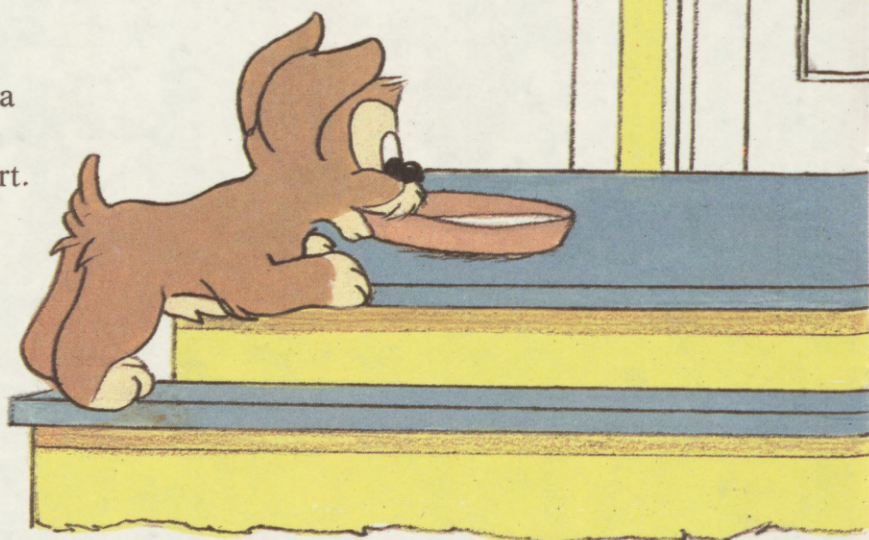

Akkor Kis Tekergőnek eszébe jutott
a tejes tányér.

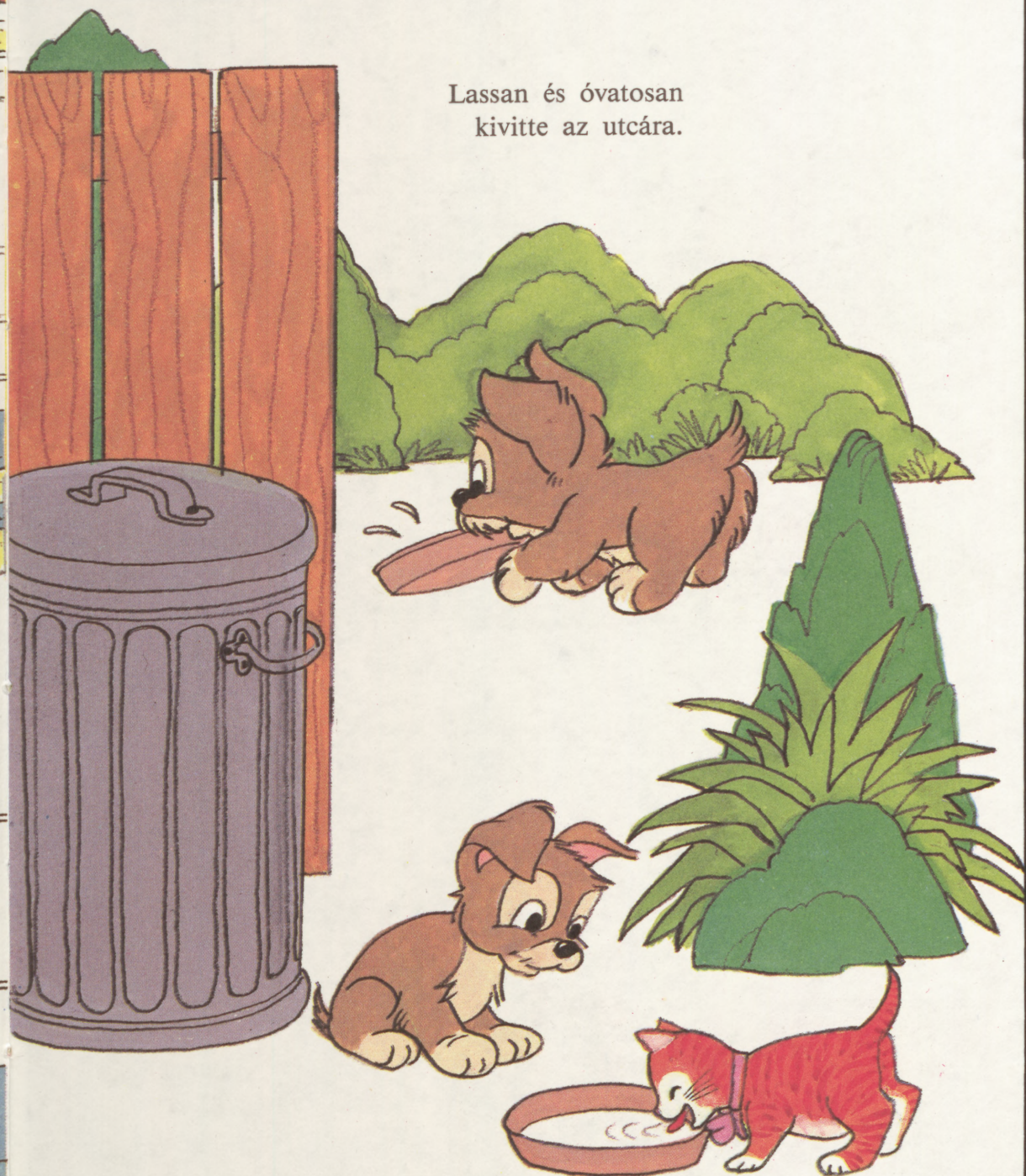

- A macskák biztosan szeretik a tejet
- gondolta, és visszafutott az udvarba.

Kis Tekergő a
szájába vette
a tejes tányért.

Lassan és óvatosan
kivitte az utcára.

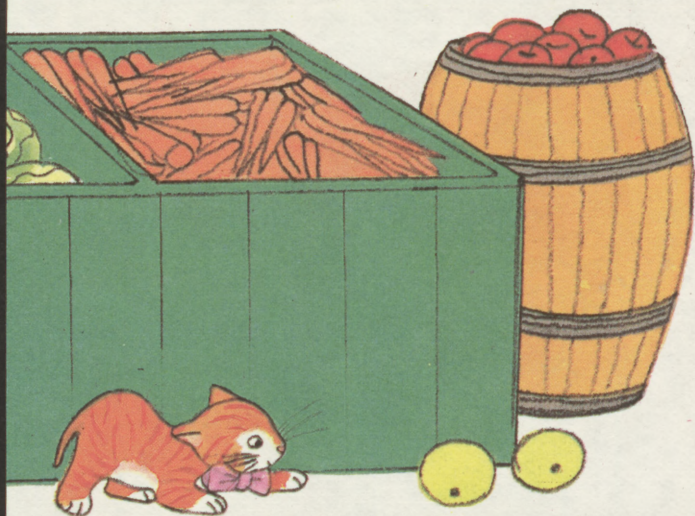

Amikor a tányért letette a kiscica elé,
az nagy örömmel lefetyelte a tejet.
Igazán boldognak látszott.

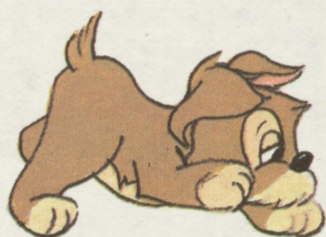
Kis Tékergő végre haza
akart menni, hisz ma már
eleget látott.

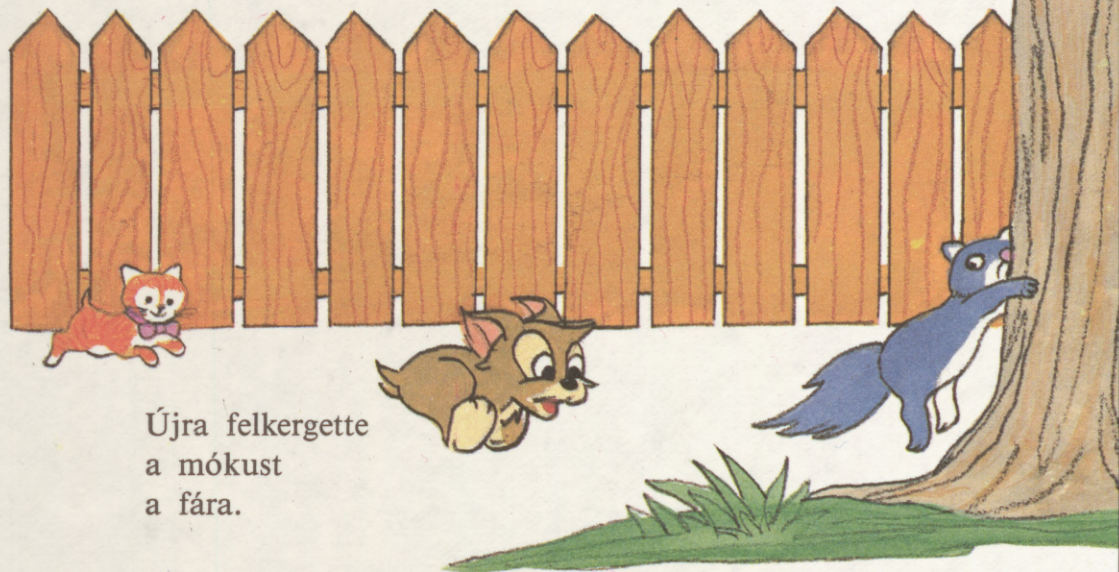

Feladta a keresést Amália néni
Röschen-je után.

Elment
a zöldséges üzlet
mellett.

Újra felkergette
a mókust
a fára.

Megint átvágott az avarkupacon.

De egyvalamiről elfeledkezett. Nem nézett hátra.

Csak akkor hallotta meg a halk
„miau, miau-t”, amikor már
a ház lépcsőjén
indult felfelé.

Kis Tekergő megfordult.
Ott állt a kismacska.
Egész idő alatt követte őt.

Kis Tekergő tanácstalan
volt. – Biztosan jól
megszídnak majd, ha egy
kismacskával állítok be
– gondolta.

Lieselotte kinyitotta az ajtót.
– Amália néni! – kiáltotta.
– Gyere gyorsan,
Kis Tekergő megtalálta
Röschen-t!

Aznap este Kis Tekergő tiszteletére nagy ünnepséget rendeztek. Lieselotte még tortát is sütött.

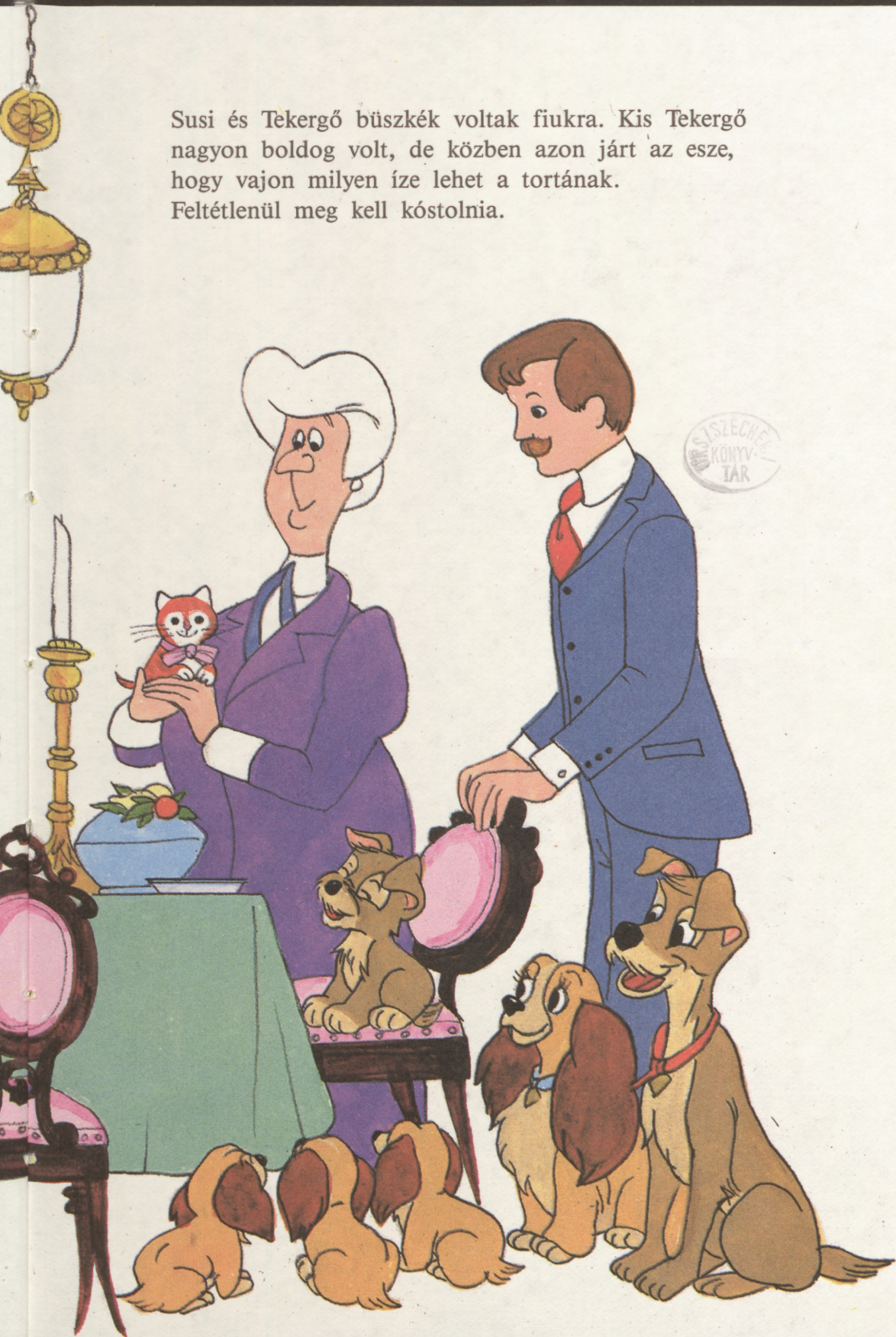
- Kis Tekergő igazi hős! - mondta Amália néni.

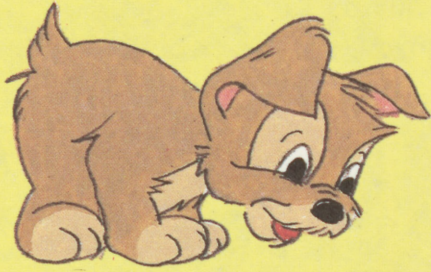
- Megtalálta Röschen-t!

Röschen, a kismacska, elégedetten dorombolt.

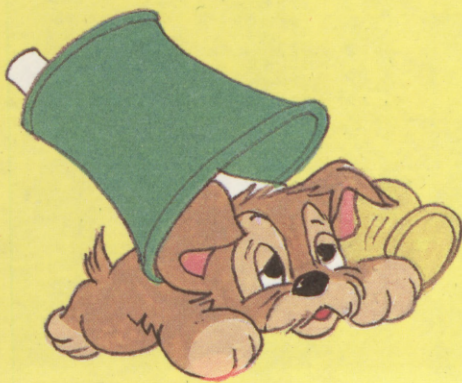
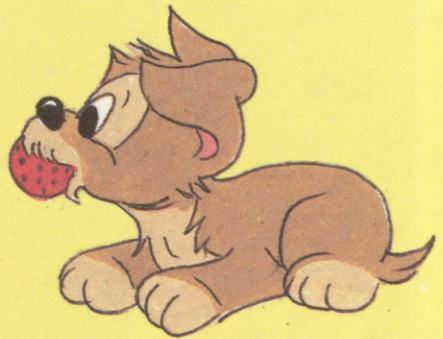
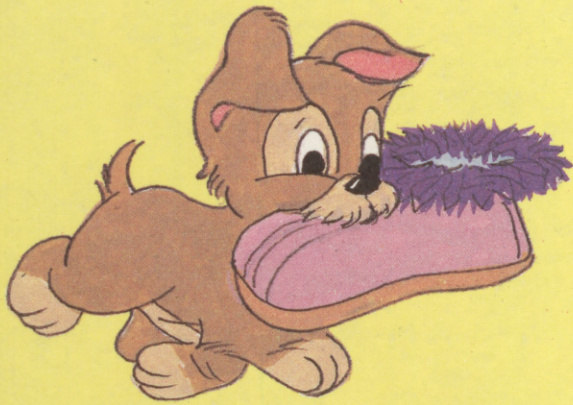
Susi és Tékergő büszkék voltak fiukra. Kis Tékergő nagyon boldog volt, de közben azon járt az esze, hogy vajon milyen íze lehet a tortának. Feltétlenül meg kell kóstolnia.

© 1990 the Walt Disney Company
A fordítás a Gutenberghus Kopenhagen és a Horizont Verlag
kiadványa alapján készült
Fordította: Kormesné Knapp Judit
Kiadja az Egmont-Pannónia Film és Kiadó Kft, Budapest
Felelős kiadó: A Kft ügyvezető igazgatója
Felelős szerkesztő: Takács János
ISBN: 963 02 8088 4

Készült a Dabasi Nyomdában
Felelős vezető: Bálint Csaba igazgató
Munkaszám: 90-0460

189 Ft

Walt Disney

Vidám mesék

EGMONT-PANNÓNIA